

Undersøgelse af foranstaltningsdomme

af Britta Kyvsgaard

Undersøgelsen sigter primært på at belyse foranstaltningsdommenes varighed samt tidspunktet for og omfang af prøvelser og domsændringer med henblik på at vurdere konsekvenserne af de modeller vedrørende længstetider og prøvelser, Straffelovrådet har diskuteret, jf. det følgende.

1. Undersøgelsens data

Undersøgelsen er baseret på to forskellige materialer. Det ene materiale, som omfatter i alt 1444 domme, vedrører personer, der på dataindsamlingstidpunktet (september 1998) var underkastet en foranstaltning efter §§ 68-69. Dette materiale, der reelt kan siges at omhandle igangværende foranstaltninger, vil fremover blive omtalt som igangværende domme. Det andet materiale, der omfatter 523 domme, angår personer, hvis domme er ophævede i perioden fra 1.1.1996 frem til og med 15.10.1998. Dette materiale vil fremover blive omtalt som ophævede domme.

Oplysninger om igangværende domme er indsamlet af Rigsadvokaten, idet de regionale statsadvokaturer har udfyldt et spørgeskema, der for de enkelte domme bl.a. oplyser om

- den dømtes alder og køn
- domstidspunkt
- kriminalitetens art
- foranstaltningsformen
- tidligere, relevante frihedsstraffe og tidligere foranstaltninger
- tidspunkt og baggrund for samt initiativtager til eventuelle domsændringer og retslige prøvelser af den aktuelle foranstaltning
- tidspunkt for eventuelle tiltalefrafald under foranstaltningen samt kriminalitetens art.

Oplysninger om ophævede domme stammer fra Kriminalregistret, der siden 1.1.1996 særskilt har registreret de ophævede foranstaltningsdomme. Udskrifterne fra Kriminalregistret er modtaget i anonymiseret form og oplyser om

- domstidspunkt
- tidspunkt for foranstaltningens endelige ophævelse
- kriminalitetens art
- foranstaltningsformen
- tidspunkt for eventuelle domsændringer og retslige prøvelser af den aktuelle foranstaltning

- tidspunkt for eventuelle tiltalefrafald under foranstaltningen samt kriminalitetens art.

2. Generelt

Her skal gives nogle grundlæggende oplysninger om de personer og de domme, der er omfattet af de to datamaterialer. I det omfang det er muligt, angives disse oplysninger separat for de to materialer, således at det bliver muligt at vurdere, hvorvidt de to forskellige kilder og metoder indebærer forskelle mellem de indsamlede data.

2.1 Omfang af tidligere kriminalitet af tilsvarende art og af foranstaltningsdomme

For de igangværende domme foreligger der som nævnt oplysninger om tidligere, relevante frihedsstraffe, hvilket er defineret som *frihedsstraffe for kriminalitet svarende til den, den nuværende foranstaltningsdom omhandler*. Af de i alt 1444 personer med igangværende domme har knap en fjerdedel – 24% – tidligere, relevante frihedsstraffe. I de fleste tilfælde er der alene angivet én tidligere, relevant frihedsstraf, og meget få – 1% af samtlige personer i materialet – har mere end 3 tidligere, relevante frihedsstraffe. De fleste af disse tidligere frihedsstraffe er ubetingede. Det skal understreges, at oplysningerne vedrørende den tidligere kriminelle karriere er meget begrænsede, idet de hverken omfatter eventuelle straffe for andre former for kriminalitet eller andre strafformer end frihedsstraffe.

Knap en femtedel – 19% – af personerne er tidligere idømt behandling efter §§ 68 og 69. Det drejer sig i næsten alle tilfælde om én tidligere behandlingsdom, idet kun 2% af personerne tidligere er idømt 2 eller flere behandlingsdomme.

2.2 Kriminalitetens art

Tabel 1 viser, hvilken type kriminalitet der ligger bag foranstaltningsdommen. Det er hovedforbrydelsen, der her er angivet, hvilket skal forstås således, at der i tilfælde af flere former for kriminalitet er kategoriseret efter den med den højeste strafferamme.¹

Der er en ganske god overensstemmelse mellem de to datamaterialer med hensyn til kriminalitetens art. I begge materialer er brandstiftelse den største kriminalitetsgruppe, idet hovedforbrydelsen bag en femtedel af samtlige foranstaltningsdomme er brandstiftelse. Dernæst følger kategorierne: vold mod tjenestemand, alvorlig og særlig alvorlig vold, røveri samt andre ejendomsforbrydelser, som hver vedrører godt en tiendedel af dommene. Den væsentligste forskel mellem de to materialer findes for manddrab, idet andelen af manddrabsager er mere end dobbelt så stor for de igangværende domme end for de ophævede.

¹ Der er en enkelt undtagelse fra denne regel, idet en person, der måtte være dømt for overtrædelse af såvel straffelovens § 119 som § 266, kategoriseres efter § 266 (Her "Vold i øvrigt"), hvilket skyldes, at § 266 er omfattet af det, der i Straffelovrådets modeller betragtes som personfarlig kriminalitet, jf. det senere, hvilket § 119 ikke er.

Tabel 1. Foranstaltningsdomme fordelt efter kriminalitetens art (hovedforbrydelse) og undersøgelsesmateriale.

	Ophævede domme	Igangværende domme
Blufærdighedskrænkelser	2,1%	2,6%
Voldtægt	2,6%	3,1%
Andre sædelighedsforbrydelser	3,9%	3,3%
Vold mod tjenestemand	12,6%	12,7%
Manddrab	1,5%	3,7%
Forsøg på manddrab	3,1%	3,5%
Simpel vold	8,6%	9,0%
Alvorlig og særlig alvorlig vold	10,5%	11,7%
Trusler mv.	5,9%	5,2%
Brandstiftelse	20,3%	19,1%
Røveri	10,1%	11,9%
Andre ejendomsforbrydelser	14,0%	11,0%
Andre straffelovsovertrædelser	3,6%	2,1%
Overtrædelser af andre love	1,1%	1,0%
I alt	100%	100%
I alt (N)	523	1444

2.3 Antal forskelligartede kriminelle forhold

Kriminalregistret oplyser alene om de paragraffer, personen er dømt efter, men ikke om antallet af overtrædelser af samme paragraf. Dette er derimod belyst for de igangværende domme, og en særskilt opgørelse over hovedforbrydelserne viser, at 17% er dømt for mere end én overtrædelse af den paragraf, hovedforbrydelsen vedrører.

For såvel de igangværende som de ophævede domme kan i øvrigt oplyses, at over halvdelen af dommene angår mere end den form for forbrydelse, som er hovedforbrydelsen, og mere end en femtedel af samtlige foranstaltningsdomme angår mindst 3 andre former for forbrydelser.

Tabel 2. Foranstaltningsdomme fordelt efter antal forskelligartede kriminelle forhold og undersøgelsesmateriale.

	Ophævede domme	Igangværende domme
Kun hovedforbrydelsen/erne	49,7%	42,9% ²
Én anden type lovovertrædelse	21,2%	20,7%
To andre typer lovovertrædelser	12,4%	12,7%
Tre andre typer lovovertrædelser	7,3%	4,7%
Fire eller fl. andre typer lovovertrædelser	9,4%	19,0%
I alt	100%	100%
I alt (N)	523	1444

² Heraf har 12% mere end ét hovedforhold, dvs. at de er dømt for mere end én overtrædelse af den paragraf, der vedrører hovedforholdet.

Som det ses af tabel 2, er der især mange af de igangværende domme, som omfatter mere end hovedforbrydelsen. Desuden er andelen af domme med 4 eller flere øvrige forbrydelser dobbelt så stor for de igangværende som for de ophævede domme.

2.4 Dommenes art og de dømtes mentale tilstand

De fleste domme indebærer tilsyn og/eller (ambulant) behandling med *mulighed* for indlæggelse, jf. højre søjle i tabel 3. Sammenlagt drejer det sig om 80% af dommene. Kun 7% af dommene omhandler alene tilsyn eller ambulant behandling uden mulighed for indlæggelse/anbringelse.

De resterende 13% domme deler sig i 11% til anbringelse i hospital eller institution (herunder 5 domme med mulighed midlertidig anbringelse på lukket (sikret) afdeling) og 2% til anbringelse i sikret afdeling/institution.

Tabel 3. Foranstaltningsdomme fordelt efter deres art og den dømtes mentale tilstand.

	Psykisk syge	Mentalt retarderede	§ 69	I alt
Tilsyn/ambulant behandling uden mulighed for indlæggelse/anbringelse	1,9%	2,5%	2,3%	6,8%
Tilsyn/ambulant behandling med mulighed for indlæggelse/anbringelse	16,3%	4,1%	7,5%	27,9%
Behandling med mulighed for indlæggelse	42,7%		9,5%	52,1%
Anbringelse i hospital/institution	8,2%	2,1% ³	0,9%	11,0%
Anbringelse i sikret afdeling/institution	1,2%	0,8%		1,9%
I alt	70,3%	9,6%	20,1%	100%
I alt (N)	1381	188	395	1964 ⁴

I princippet kunne domskategorien ”Tilsyn/ambulant behandling med mulighed for indlæggelse/anbringelse” lige så godt være inkluderet i kategorien ”Behandling med mulighed for indlæggelse”, da de to kategorier giver mulighed for samme type foranstaltning, ligesom bemyndigelsen til at træffe beslutning om indlæggelse, udskrivning og evt. genindlæggelse i begge tilfælde ligger hos tilsynsmyndigheden, eventuelt i forening med anden myndighed. I førstnævnte kategori er udgangspunktet dog, at behandlingen foregår uden for en institution, mens det i sidstnævnte tilfælde forventes, at behandlingen starter i en institution. Det kan derfor være relevant at adskille de to kategorier, så det bliver muligt at se, i hvilket

³ Inkluderer 5 domme, hvor der er mulighed for midlertidig anbringelse i sikret afdeling.

⁴ Dette totaltal omfatter antagelig 13 overlappende sager, nemlig de foranstaltningsdomme der er ophævet, efter oplysningerne om igangværende domme blev indsamlet, og inden oplysninger om ophævede domme blev indsamlet, dvs. i perioden 1.9.1998 til 15.10.1998.

omfang der dømmes til den ene eller den anden foranstaltningsform. Desuden giver denne kategorisering mulighed for at vise, hvor stor en andel af dommene til tilsyn/ambulant behandling, der giver mulighed for anbringelse.

Tabel 3 oplyser også om, hvor stor en andel af dommene, der angår henholdsvis psykisk syge, mentalt retarderede og personer med mindre alvorlige mentale forstyrrelser (§ 69). Mere end to tredjedele af foranstaltningsdommene er givet til personer, som på gerningstidspunktet var ”utilregnelige på grund af sindssygdom eller tilstande, der må sidestilles hermed” (§ 16, stk. 1, 1. pkt.⁵). Den næststørste gruppe er personer, der er dømt efter § 69, idet 20% af dommene vedrører denne gruppe. Den mindste gruppe er de mentalt retarderede, som kun 10% af dommene angår. Langt hovedparten af de mentalt retarderede er karakteriseret som ”mentalt retarderede i lettere grad” (§ 16, stk. 2). Kun godt en tiendedel af dem er karakteriseret som ”mentalt retarderede i højere grad” (§ 16, stk. 1, 2. pkt.). Uhyre få personer har fået foranstaltningsdomme på grund af forbigående, abnorm rus (§ 16, stk. 1, 3. pkt.). De i alt kun 3 tilfælde er ikke omfattet af tabel 3. I alle 3 tilfælde har dommen indebåret tilsyn eller (ambulant) behandling med mulighed for indlæggelse.

Endelig fremgår også af tabel 3, hvilke foranstaltninger der primært anvendes over for de nævnte persongrupper. Som det ses, er der nogle klare forskelle i domsmønstret for psykisk syge og mentalt retarderede. Førstnævnte gruppe er primært dømt til en behandling, der giver *mulighed* for anbringelse, mens de mentalt retarderede betydeligt hyppigere enten får rene tilsynsdomme eller egentlige anbringelsesdomme.

2.5 Antal retslige prøvelser og domsændringer inden dommens ophævelse

Alle de ophævede domme kan i princippet siges at været prøvede, i og med at de er ophævede. Det spørgsmål, der her skal undersøges, er, i hvilket omfang der *inden dommens ophævelse* har været en prøvelse/domsændring.

Herefter gælder for samtlige domme, at mindre end hver femte er blevet prøvet eller ændret, jf. tabel 4. De i alt 315 domme, der har været prøvet, er tilsammen prøvet 531 gange. I knap halvdelen af tilfældene (47%) har prøvelsen ført til domsændring.

Tabel 4. Foranstaltningsdomme fordelt efter antal prøvelser/domsændringer inden dommens ophævelse og undersøgelsesmateriale.

	Ophævede domme	Igangværende domme
Ingen prøvelse/domsændring	85,5%	80,9%
Én prøvelse/domsændring	10,3%	13,2%
To eller flere prøvelser/domsændringer	4,2%	5,9%
I alt	100%	100%
<i>I alt (N)</i>	<i>523</i>	<i>1444</i>

⁵ Her som i det følgende er det paragraffens nuværende formulering, der sigtes til.

Undersøgelsesmateriale viser i øvrigt, at mens der relativt set er lige så mange igangværende som ophævede foranstaltningsdomme, der er ændret, er der en tendens til, at flere igangværende end ophævede domme er prøvede (uden ændring) – nemlig henholdsvis 8,7% mod 4,8%.

Indirekte viser tabel 4, at for 85,5% af de ophævede domme har den første prøvelse ført til dommens ophævelse.

2.6 Initiativtager til og baggrunden for retslige prøvelser og domsændringer

Disse oplysninger foreligger alene for de igangværende domme.

For langt de fleste – 81% – af de retslige prøvelser, der ikke fører til domsændring, er det den domfældte selv, der har taget initiativ til prøvelsen. I 8% af sagerne er bistandsværgeren initiativtageren, mens det er anklagemyndigheden i kun 7% af sagerne. Argumentet for at prøve sagen er i langt de fleste tilfælde – 69% af prøvelserne – lægelige oplysninger. I 21% af sagerne er begrundelsen, at foranstaltningen har varet længe.

For de prøvelser, der har ført til domsændring, ses et noget andet mønster med hensyn til, hvem der er initiativtager. Det er således i mere end halvdelen (55%) af tilfældene anklagemyndigheden, og kun i 23% af sagerne den domfældte selv. De øvrige sager deler sig ligeligt mellem anstaltsleder, læge og bistandsværge som initiativtager. Baggrunden for domsændringen er først og fremmest lægelige oplysninger (83% af sagerne), og kun i 7% af sagerne er argumentet foranstaltningsdommens længde.

2.7 Omfang og antal af tiltalefrafald

Knap en fjerdedel (23%) af de dømte har under foranstaltningen fået meddelt tiltalefrafald, jf. også tabel 5. For hovedparten af disse personer drejer det sig om alene ét tiltalefrafald. Enkelte, nemlig sammenlagt 6 personer, har fået 10 eller flere tiltalefrafald.

Tabel 5. Foranstaltningsdomme fordelt efter antal tiltalefrafald og undersøgelsesmateriale.

	Ophævede domme	Igangværende domme
Ingen tiltalefrafald	79,5%	76,1%
1 tiltalefrafald	12,0%	14,5%
2 tiltalefrafald	5,2%	5,0%
3 tiltalefrafald	1,3%	1,8%
4 eller flere tiltalefrafald	1,9%	2,6%
I alt	100%	100%
I alt (N)	523	1444

Der er kun små forskelle mellem ophævede og igangværende domme med hensyn til omfang og antal af tiltalefrafald.

2.8 Foranstaltningens varighed

Foranstaltningens samlede varighed kan alene beregnes for de ophævede domme. For de igangværende kan kun oplyses om tiden, personerne allerede har været underkastet en foranstaltning, dvs. tiden fra domstidspunktet og frem til dataindsamlingsstidspunktet.

Af nedenstående tabel 6 fremgår en – som forventet – meget forskellig fordeling af varigheden af foranstaltningerne for ophævede og igangværende domme, idet der er en ophobning af de igangværende domme ved de korte foranstaltningstider. Umiddelbart vurderet er det lidt mere overraskende, at der blandt de igangværende domme findes en del meget langvarige foranstaltninger, og at tilsvarende ikke genfindes blandt de ophævede domme. Som det senere vil blive diskuteret, er der en teknisk forklaring på dette forhold.

Tabel 6. Foranstaltningsdomme fordelt efter varighed og undersøgelsesmateriale.

	Ophævede			Igangværende		
	Antal	Procent	Kumuleret	Antal	Procent	Kumuleret
op til 1 år	21	4,02%	4,02%	284	19,67%	19,67%
1 år	89	17,02%	21,03%	290	20,08%	39,75%
2 år	106	20,27%	41,30%	216	14,96%	54,71%
3 år	84	16,06%	57,36%	140	9,70%	64,40%
4 år	65	12,43%	69,79%	109	7,55%	71,95%
5 år	48	9,18%	78,97%	100	6,93%	78,88%
6 år	34	6,50%	85,47%	68	4,71%	83,59%
7 år	19	3,63%	89,10%	57	3,95%	87,53%
8 år	18	3,44%	92,54%	39	2,70%	90,24%
9 år	6	1,15%	93,69%	33	2,29%	92,52%
10 år	6	1,15%	94,84%	23	1,59%	94,11%
11 år	8	1,53%	96,37%	18	1,25%	95,36%
12 år	8	1,53%	97,90%	13	0,90%	96,26%
13 år	2	0,38%	98,28%	17	1,18%	97,44%
14 år	2	0,38%	98,66%	9	0,62%	98,06%
15 år	4	0,76%	99,43%	7	0,48%	98,55%
16 år	2	0,38%	99,81%	4	0,28%	98,82%
17 år	1	0,19%	100%	4	0,28%	99,10%
18 år	0	-		2	0,14%	99,24%
19 år	0	-		2	0,14%	99,38%
20 år	0	-		1	0,07%	99,45%
21 år	0	-		3	0,21%	99,65%
24 år	0	-		1	0,07%	99,72%
25 år	0	-		1	0,07%	99,79%
30 år	0	-		2	0,14%	99,93%
34 år	0	-		1	0,07%	100%
I alt	523	100%		1444	100%	

Den gennemsnitlige foranstaltningstid for de ophævede domme er 4,3 år, mens medianen⁶ er 3,6 år, jf. også tabel 6. De igangværende domme har frem til opgørelsestidspunktet i gennemsnit været 3,9 år med en median på 2,7 år.

Spørgsmålet om foranstaltningstiden skal drøftes nærmere i det følgende.

3. Specielt om foranstaltningernes varighed

Oplysningerne om foranstaltningens varighed er væsentlige med henblik på at kunne vurdere behovet for eventuelle tidsgrænser samt konsekvenserne af de modeller, Straffelovrådet har drøftet. Her skal diskuteres, om de foranstaltningstider, denne undersøgelse påviser, kan antages at gælde generelt, ligesom sammenhængen mellem foranstaltningernes varighed og øvrige forhold ved dommene skal belyses.

3.1 Generaliserbarheden af de påviste foranstaltningstider

Selv om der blandt de igangværende domme må forventes at være nogle, som er meget langvarige, så er det – som nævnt ovenfor – alligevel bemærkelsesværdigt, at de ophævede domme ikke også omfatter sådanne meget langvarige domme, eftersom jo også langvarige domme ophører på et eller andet tidspunkt.

Dette viser sig imidlertid at bero på, at visse teknisk betonedede forhold vedrørende statistikføringen medfører, at de meget langvarige foranstaltningsdomme højst sandsynligt ikke registreres som ophørte.

Det drejer sig om de personer, for hvem foranstaltningen i praksis bliver livsvarig. Såfremt den dømte er meget afvigende og har begået meget alvorlige forbrydelser, kan det forekomme, at foranstaltningen aldrig endeligt ophæves. Når disse personer dør, vil den reelt ophørte foranstaltning teknisk set ikke blive registreret som ophørt/ophævet i Kriminalregistret. Dvs. at personer med meget langvarige foranstaltningstider ikke vil være omfattet af datamaterialet vedrørende ophævede domme, hvilket naturligvis vil betyde, at den beregnede gennemsnitlige foranstaltningstid bliver for kort.

Et andet forhold, der kan have betydning for, at materialet ikke omfatter meget langvarige ophævede domme, er den omlægning til edb-registrering, Kriminalregistret fik gennemført pr. 1.1.1979. Efter det oplyste skulle ældre, men stadig aktive domme, blive overført til edb-registrering. Det er dog muligt, at der alligevel som følge af denne ændring i registreringspraksis forekommer visse mangler i det materiale, der vedrører ophævede domme. Den ældste domsdato i dette materiale er fra 1980.

Beregninger baseret på oplysninger om antal årlige afgange kan også tyde på, at den gennemsnitlige foranstaltningstid, der er beregnet for de ophævede domme,

⁶ Medianen er her den værdi, der deler dommene i to lige store grupper efter deres foranstaltningstid, således at den ene halvdel har en kortere foranstaltningstid end medianværdien og den anden halvdel en længere foranstaltningstid.

næppe vil gælde generelt, men er for kort. De ophævede domme vedrører som sagt perioden 1.1.1996 til 15.10.1998. I 1996 er 154 domme⁷ blevet ophævet, for 1997 er tallet 195 og for de første 10½ måned i 1998 er tallet 174, hvilket svarer til 199 ophævede domme for hele 1998. Hvis man på denne baggrund antager, at der årligt fremover konstant vil være en afgang på 200 domme, betyder det, at en bestand på 1444 domme (svarende til antal igangværende domme) er afgang efter 7,2 år (bestand divideret med afgang). Det svarer til, at den næste, der idømmes en foranstaltningsdom, i princippet må forvente at få sin dom ophævet efter 7,2 år. Den gennemsnitlige foranstaltningsperiode for de ophævede domme er imidlertid betydeligt kortere end 7,2 år, nemlig 4,3 år.

I de seneste års debat om foranstaltningsdomme har nogle forskere hævdet, at såvel tilgangen som afgang af behandlingsforanstaltninger vokser kraftigt, mens andre har hævdet, at foranstaltningsperioderne bliver længere og længere.⁸ Såfremt sidstnævnte er korrekt, hvilket det på baggrund af såvel tal fra denne undersøgelse⁹ som øvrige oplysninger om tilgang og afgang kan være grund til at formode,¹⁰ betyder det, at de foranstaltningsperioder, der her er konstateret for ophævede domme, muligvis ikke vil gælde for fremtidige ophævede domme.

Sammenlagt er der altså både forhold, der peger på, at den her påviste gennemsnitlige foranstaltningsperiode for de ophævede domme er for kort, og at foranstaltningsperioderne er voksende. Begge dele betyder, at de beregnede konsekvenser af Straffelovrådets modeller underestimerer de faktiske konsekvenser.

3.2 Foranstaltningsperiodernes sammenhæng med øvrige forhold ved dommen

Et af de forhold, der må forventes at influere på foranstaltningsperiodens længde, er *dommens art*. Som det fremgår af tabel 7, er det da også tilfældet, idet der er betydelige forskelle mellem den gennemsnitlige varighed af foranstaltningsperioden for de forskellige typer af domme. Jo mere indgribende foranstaltningsperioden er, desto længere er foranstaltningsperioden. Det bør bemærkes, at der kun er 2 ophævede domme i kategorien "Anbringelse i sikret afdeling/institution", hvilket kan forklare, hvorfor gennemsnitsperioden herfor afviger fra ovennævnte mønster.

⁷ At tallet for 1996 er noget lavere end de efterfølgende år, kan meget vel bero på, at 1996 er det første år med en særskilt registrering af ophævede domme. Det første år med ny statistikføring vil være forbundet med en særlig usikkerhed og med risiko for upålidelige tal.

⁸ Se Lene Ravn: Tredobling af de psykisk syges kriminalitet? (i *Kriminalistisk Årbog* 1996, s. 175-186), Gorm Gabrielsen og Peter Kramp: Udviklingen i antallet af psykisk syge tilsynsklienter analyseret på grundlag af tilgang og afgang (i *Research Report 1997-1*, Institut for Matematisk Ethervsøkonomi og Statistik, Handelshøjskolen i København) og Jon Olsen og Lene Ravn: Mere statistik om psykisk syge tilsynsklienter (i *Kriminalistisk Årbog* 1997, s. 107-117) vedrørende diskussioner om ændringer i foranstaltningsperioder, antal nye og antal ophævede domme.

⁹ Undersøgelsen vedrørende de ophævede domme viser, at den gennemsnitlige varighed af foranstaltningsperioderne er vokset fra 4,2 år i 1996 til 4,3 år i 1997 og 4,6 år i 1998, hvilket næppe kan forklares med ændringer i foranstaltningsperiodernes eller kriminalitetens art, idet der ikke er forskelle på disse områder mellem domme, der er ophævet de forskellige år.

¹⁰ Se tal vedrørende nye domme i Lene Ravn, op.cit., samt oplysninger om tilgang i perioden 1996-98, jf. det senere.

Tabel 7. Foranstaltningsdommenes gennemsnitlige varighed fordelt efter dommens art og undersøgelsesmateriale.

	Ophævede domme	Igangværende domme
Tilsyn/ambulant behandling uden mulighed for indlæggelse/anbringelse	3,2 år	2,5 år
Tilsyn/ambulant behandling med mulighed for indlæggelse/anbringelse	3,5 år	2,8 år
Behandling med mulighed for indlæggelse	4,4 år	3,7 år
Anbringelse i hospital/institution	9,2 år	5,3 år ¹¹
Anbringelse i sikret afdeling/institution	6,1 år	8,0 år

Kriminalitetens art er et andet forhold, som må forventes at influere på foranstaltningens varighed. Også det viser sig at være tilfældet, jf. tabel 8.

Som det ses af tabel 8 på næste side, er de gennemsnitlige foranstaltningstider i de to datamaterialer hyppigt ganske ens for samme type kriminalitet. Manddrab, forsøg på manddrab, alvorlig og særligt alvorlig vold samt sædelighedsforbrydelser ud over blufærdighedskrænkelser er de former for kriminalitet, som medfører de længste foranstaltningstider, mens andre ejendomsforbrydelser end røveri, andre straffelovsovertrædelser og overtrædelser af andre love end straffeloven er de forbrydelser, der medfører de korteste foranstaltningstider. Med en enkelt undtagelse er det i alle tilfælde de igangværende domme, som omfatter den længstvarende foranstaltning.

¹¹ Inkluderer de 5 domme med mulighed for midlertidig anbringelse i sikret afdeling.

Tabel 8. Den gennemsnitlige og den maksimale foranstaltningstid fordelt efter kriminalitetens art og undersøgelsesmateriale.

		Gennemsnit i antal år	Maksimum i antal år
blufærdighedskrænkelser	ophævede domme	4,3	8,5
	igangværende domme	4,1	30,5 ¹²
sædelighedsforbrydelser i øvrigt	ophævede domme	4,6	12,5
	igangværende domme	4,9	16,1 ¹³
vold mod tjenestemand	ophævede domme	3,6	12,3
	igangværende domme	3,1	13,5 ¹⁴
manddrab	ophævede domme	7,1	12,0
	igangværende domme	7,4	34,5 ¹⁵
forsøg på manddrab	ophævede domme	9,7	16,0
	igangværende domme	7,2	30,1 ¹⁶
simpel vold	ophævede domme	3,4	7,9
	igangværende domme	2,7	11,9 ¹⁷
alvorlig og særlig alvorlig vold	ophævede domme	5,0	17,0
	igangværende domme	4,6	21,1 ¹⁸
trusler mv.	ophævede domme	5,2	14,9
	igangværende domme	3,5	20,2 ¹⁹
brandstiftelse	ophævede domme	4,5	16,9
	igangværende domme	4,1	19,6 ²⁰
røveri	ophævede domme	4,2	15,2
	igangværende domme	3,8	24,2 ²¹
ejendomsforbrydelser i øvrigt	ophævede domme	3,5	8,9
	igangværende domme	3,1	15,7 ²²
andre straffelovsovertrædelser	ophævede domme	2,9	8,2
	igangværende domme	1,8	6,4 ²³
overtrædelser af andre love	ophævede domme	2,0	3,2
	igangværende domme	2,5	5,5

Et tredje forhold, der kan antages at have betydning for foranstaltningstiderne, er *den dømtes mentale tilstand*. Som det ses af tabel 9 er der forskelle på foranstaltningstiderne mellem de psykisk syge, de mentalt retarderede i henholdsvis sværere eller lettere grad og dømte efter § 69. Den gennemsnitlige foranstaltningstid for samtlige mentalt retarderede svarer dog ganske nøje til den gennemsnitlige foranstaltningstid for de sindssyge.

¹² Se beskrivelsen under punkt 6, sag A9.

¹³ Se beskrivelsen under punkt 6, sag B54.

¹⁴ Se beskrivelsen under punkt 6, sag A13.

¹⁵ Se beskrivelsen under punkt 6, sag B84.

¹⁶ Se beskrivelsen under punkt 6, sag B75.

¹⁷ Se beskrivelsen under punkt 6, sag A3.

¹⁸ Se beskrivelsen under punkt 6, sag B111.

¹⁹ Se beskrivelsen under punkt 6, sag B44.

²⁰ Se beskrivelsen under punkt 6, sag B74.

²¹ Se beskrivelsen under punkt 6, sag B76.

²² Se beskrivelsen under punkt 6, sag A5.

²³ Se beskrivelsen under punkt 6, sag A16.

Tabel 9. Den gennemsnitlige varighed af foranstaltningsdommene fordelt efter den dømtes mentale tilstand.

	Gennemsnitlig varighed
§ 16, stk. 1, 1. pkt.	4,4 år
§ 16, stk. 1, 2. pkt.	6,8 år
§ 16, stk. 2	4,1 år
§ 69	2,6 år

Såfremt den foranstaltningsdømte undervejs får et eller flere *tiltalefrafald*, kan det antages at have en forlængende virkning på foranstaltningens varighed. Det synes sig da også at være tilfældet, jf. tabel 10.

Tabel 10. Foranstaltningsdommenes gennemsnitlige varighed fordelt efter antal tiltalefrafald.

	Gennemsnitlig varighed
Ingen tiltalefrafald	3,7 år
1 tiltalefrafald	4,9 år
2 tiltalefrafald	4,9 år
3 tiltalefrafald	6,4 år
4 eller flere tiltalefrafald	6,9 år

Som tabel 10 viser, vokser den gennemsnitlige foranstaltningstid med antal tiltalefrafald, dog således at spørgsmålet om 1 eller 2 tiltalefrafald ikke differentierer mellem foranstaltningstiderne. Personer, der under foranstaltningen får 4 eller flere tiltalefrafald, har i gennemsnit en næsten dobbelt så lang foranstaltningstid som dem, der ingen tiltalefrafald får. Opgørelsen omfatter både ophævede og igangværende domme.

Spørgsmålet om *antal forskelligartede kriminelle forhold* kunne også tænkes at influere på foranstaltningstiden, således at personer, der er dømt for flere forhold, har længere foranstaltningstider end dem med kun ét forhold. En analyse heraf tyder imidlertid ikke på, at antallet af forskelligartede kriminelle forhold påvirker foranstaltningens varighed.

4. Foranstaltningstider, anbringelsestider og strafmaksimum

I Straffelovrådets overvejelser indgik oprindeligt spørgsmålet om forholdet mellem opholdstider i institution og strafmaksimum. Inden dette spørgsmål belyses, skal først ses på forholdet mellem foranstaltningens varighed og strafmaksimum for den (hoved)forbrydelse, der er dømt for.

Tabel 11. Forholdet mellem foranstaltningstiderne (i forspalten) og strafmaksimum (i tabelhovedet) for samtlige foranstaltningsdomme.

	Strafmaksimum											
	3 mdr.	6 mdr.	1 år	1½ år	2 år	4 år	6 år	8 år	10 år	12 år	livstid	I alt
op til 1 år		3	4	72	16	42	144	6	5	2	11	305
1 år		10	4	77	19	55	181	15	8		10	379
2-3 år		7	8	100	22	88	270	15	12	2	22	546
4-5 år	1	2	6	52	13	38	169	9	9		23	322
6-7 år			1	27	8	21	96	5	2		17	178
8-9 år				7	3	12	45	5	3	1	20	96
10-11år		1		4	1	3	30	3	3		10	55
12 år +		1		3	7	10	37				28	86
I alt	1	25	23	342	89	269	972	58	42	5	141	1967
- heraf >strafmax	1	22	21	228	54	84	208	8	3	0	-	629

I tabel 11 er de domme, hvor foranstaltningstiden overskrider strafferammen, fremhævet.²⁴ Sammenlagt *overskrider 32% af samtlige foranstaltningsdomme strafferammen*. Af alene de ophævede domme drejer det sig om 36%. Ikke uventet overskrider foranstaltningsdommene særligt hyppigt strafmaksimum i de tilfælde, hvor strafferammen er lav. For sager med strafmaksimum under 4 år sker det i mere end halvdelen af tilfældene.

Langt hovedparten af foranstaltningsdommene giver som nævnt *mulighed* for anbringelse. For at få et indtryk af, i hvilket omfang muligheden for anbringelse udnyttes, er der indhentet særlige oplysninger om anbringelsestider for et mindre, tilfældigt udsnit af sager inden for forskellige kategorier.

Der er indhentet oplysninger om 23 *psykisk syge* personer (§ 16, stk. 1, 1. pkt.) med igangværende foranstaltningsdomme, der vedrører *ambulant behandling med mulighed for indlæggelse*. Af disse 23 personer har 8 personer ikke været indlagt. For de 15 personer, som har været indlagt, varierer indlæggelsestiderne fra 1 dag til 7½ år. 10 af de 15 personer har været indlagt én gang, de resterende 2-3 gange. Gennemsnitstiden for indlæggelser pr. person er 220 dage eller godt 7 måneder. Til sammenligning kan nævnes, at de 15 personer, der har været indlagt, i gennemsnit har været underkastet foranstaltningen i knap 41 måneder. Dvs. at personerne har været indlagt i knap 20% af den tid, foranstaltningen har varet.

Der er tilsvarende indhentet oplysninger om 26 *psykisk syge* personer, hvis dom lyder på *behandling med mulighed for indlæggelse*. Af disse har 6 personer ikke været indlagt, og for de øvrige 20 personer varierer indlæggelsestiderne fra 33 dage til knap 6 år. 7 af de 20 personer har været indlagt én gang, 12 to til ni gange,

²⁴ Dertil kommer, at ca. halvdelen af dommene med en strafferamme på 1½ år og en foranstaltningstid på 1-2 år overskrider strafferammen. Tilsvarende gælder for domme med strafferamme på 6 mdr. og foranstaltningstid under 1 år.

mens en enkelt har være indlagt i alt 25 gange. Gennemsnitstiden for indlæggelser er 322 dage eller knap 11 måneder, mens den gennemsnitlige foranstaltningstid er på 44 måneder. Det betyder, at personerne har været indlagt i knap en fjerdedel af den tid, foranstaltningen har varet.

Endelig er der indhentet oplysninger om 22 *mentalt retarderede*, hvor dommen lyder på *tilsyn med mulighed for anbringelse*. 6 af de mentalt retarderede har ikke været indlagt. For de øvrige 16 personer varierer anbringelsestiderne fra 2 dage til knap 10 år. 11 har været anbragt én gang og de øvrige 5 to til tre gange. Gennemsnitstiden for anbringelser er 609 dage eller 1 år og 8 måneder. De 20 personer, der har været anbragt, har i gennemsnit har været underkastet foranstaltningen i 47 måneder, hvilket betyder, at de har været anbragt i 43% af den tid, foranstaltningen har varet. Det skal bemærkes, at der i nogle tilfælde er tale om anbringelse i familiepleje, i socialpædagogiske kollektiver eller i bofællesskaber.

Sammenfattende tyder denne særundersøgelse på, at muligheden for indlæggelse eller anbringelse udnyttes i langt de fleste tilfælde, men at indlæggelses- eller anbringelsestiderne er yderst varierende. Vurderet ud fra de to udsnit af psykisk syge tyder undersøgelsen endvidere på, at såvel udnyttelsesgraden som indlæggelsestiden er mindst for de mindst indgribende foranstaltningsdomme, hvilket svarer til forventningerne. Frem til undersøgelsestidspunktet havde indlæggelses- eller anbringelsestiden overskredet strafmaksimum for 3 af de 71 personer i denne særundersøgelse. Det skal bemærkes, at nogle indlæggelser eller anbringelser antagelig er frivillige.²⁵

Tabel 12. Tid i institution for personer, der er dømt til anbringelse.

	Afsluttede anbringelser	Uafsluttede anbringelser
	Antal	Antal
op til 1 år	3	15
1 år	21	28
2 – 3 år	48	25
4 – 5 år	37	21
6 – 7 år	13	9
8 – 9 år	7	8
10 – 11 år	4	2
12 år +	4	7
I alt	137	115

Såfremt personer *dømmes* til anbringelse, er det muligt for såvel de igangværende som de ophævede domme at få oplysninger om, hvor længe en sådan dom er i kraft. Sammenlagt foreligger der oplysninger om varigheden af idømte anbringelser for 252 domme, hvoraf de 34 er ophævede. Blandt de igangværende domme må nogle anbringelser anses for afsluttede, idet dommen senere er ændret til en

²⁵ Af de oplysninger, der er tilbagesendt fra en af de regionale statsadvokater, fremgår således, at institutionstiden omfatter såvel frivillige som ufrivillige indlæggelser. I de tilfælde, hvor det har været muligt, er anbringelser, der er angivet som frivillige, dog fraregnet ovennævnte opgørelse.

mindre indgribende foranstaltning, mens andre anbringelser er uafsluttede, idet personen på dataindsamlingsstidspunktet fortsat var anbragt. I tabel 12 er anbringelserne fordelt efter deres varighed og efter, om de er afsluttede eller ej.²⁶

Tabel 13, der viser forholdet mellem anbringelsestider og strafmaksima, omfatter såvel de afsluttede som de uafsluttede anbringelser og angiver dermed reelt for korte anbringelsestider. I hovedparten af sager er anbringelsestiderne under 6 år, idet knap en fjerdedel af anbringelserne varer 6 år eller længere. Den længste anbringelsestid i undersøgelsesmateriale er på 26 år og 8 mdr. (se beskrivelsen under punkt 6, sag B84).

En væsentlig del – 38% – af anbringelsesdommene vedrører forbrydelser, der kan give fængsel på livstid (manddrab og brandstiftelse efter § 180). Denne store andel potentielle livstidsstraffe begrænser andelen af anbringelsesdomme, som kan overskride strafmaksimum. Ud af samtlige domme, som giver mulighed for livstidsstraf, er der sket anbringelse i 68% mod eksempelvis 10% af dommene med strafmaksimum på 6 år.

Tabel 13. Forholdet mellem anbringelsestiderne (i forspalten) og strafmaksimum (i tabelhovedet) for samtlige foranstaltningsdomme.

	Strafmaksimum							I alt
	1½ år	2 år	4 år	6 år	8 år	10 år	livstid	
op til 1 år			4	9			5	18
1 år	2	3	6	21	6	1	11	49
2-3 år		1	7	34	6	1	24	73
4-5 år			4	19	5	2	28	58
6-7 år			1	7	1	2	10	22
8-9 år			1	2		1	11	15
10-11år		1	2	3				6
12 år +				3			8	11
I alt	2	5	25	98	18	7	96	252
- heraf > strafmax.	1	2	8	15	0	0	-	26

I hvilket omfang anbringelsestiden overskrider strafmaksimum, er angivet ved de markerede tal i tabel 13.²⁷ Det skal understreges, at tabellen giver et ufuldstændigt indtryk af anbringelsestiderne, da der alene er oplyst om de tilfælde, hvor personen er dømt til anbringelse, og da tabellen også omfatter uafsluttede anbringelser.

Anbringelsestiden overskrider strafmaksimum i i alt 26 sager, dvs. i 10% af de domme, hvor personen dømmes til anbringelse. I forhold til samtlige foranstalt-

²⁶ I tilfælde af flere anbringelsesperioder er det den samlede anbringelsestid, der her angives. Flere anbringelsesperioder forekommer kun i 4 sager.

²⁷ Ud over de markerede sager overskrider også én af de to sager med strafmaksimum på 1½ år og opholdstid på 1-2 år strafmaksimum.

ningsdomme drejer det sig om 1,3%. I afsnit 7 er der oplyst nærmere om disse 26 sager.

5. Straffelovrådets modeller

Straffelovrådet har opstillet 4 modeller med henblik på enten at sætte tidsgrænser for eller at sikre retslig prøvelse af foranstaltningsdommene. Det er konsekvenserne af at gennemføre disse modeller, der her skal belyses.

Udgangspunktet herfor er *de ophævede domme*, idet det er nødvendigt at have kendskab til den samlede foranstaltningsperiode for at kunne vurdere konsekvenserne af modellerne.

For at få så realistisk og overskueligt et billede som muligt relateres de beregnede konsekvenser af modellerne til den forventede *årlige tilgang* af foranstaltningsdomme. Det giver således mere mening at vurdere konsekvenserne i forhold hertil end i forhold til et mere eller mindre tilfældigt antal ophævede domme. De to undersøgelsesmaterialer oplyser tilsammen om nye foranstaltningsdomme i perioden 1.1.1996 til 30.6.1998.²⁸ I 1996 blev der afsagt 307 foranstaltningsdomme, i 1997 322 og i det første halvår af 1998 156, svarende til 312 for hele året. På denne baggrund ansættes *det forventede antal nye årlige foranstaltningsdomme til 300*.

Opmærksomheden henledes på, at beregningerne i det følgende forudsætter, at nye foranstaltningsdomme fordeler sig fuldstændigt som de ophævede domme med hensyn til kriminalitetens art, foranstaltningsperioder, antal prøvelser mv. Det er ikke muligt at korrigere for de tidligere omtalte mulige mangler ved undersøgelsesmaterialet, hvorfor beregningerne antageligt underestimerer konsekvenserne af de forskellige modeller.

Det skal tilføjes, at ingen af de ophævede domme undervejs er ændret på en måde, som indebærer, at dommene flyttes fra én af de kategorier, modellerne omfatter, til en anden.

5.1 Model 1

I modellen skelnes der mellem to kategorier af forbrydelser og to kategorier af foranstaltningsdomme.

Forbrydelserne inddeles i det, der her er kaldt *personfarlige og ikke-personfarlige forbrydelser*. Førstnævnte kategori omfatter drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlige voldsforbrydelser, trusler efter § 123 og § 266, brandstiftelse, voldtægt og andre alvorlige sædelighedsforbrydelser eller forsøg på nogen af disse forbrydel-

²⁸ Egentlig burde det være frem til 1.9.1998, men materialet fra Rigsadvokaten tyder på, at oplysninger om nye domme for de to sidste måneder inden dataindsamlingen er mangelfulde. I perioden 1.1.1996 – 30.6.1998 er der således afsagt omkr. 20-30 foranstaltningsdomme månedligt, mens der i de to sidste måneder inden dataindsamlingen – juli og august 1998 – alene er oplyst om henholdsvis 7 og 5 domme. Muligvis er oplysninger om de seneste domme ikke nået frem til de regionale statsadvokater, inden spørgeskemaerne blev udfyldt.

ser. I denne undersøgelse er desuden overtrædelser af § 183 kategoriserede som personfarlige forbrydelser. De ikke-personfarlige forbrydelser, der vel at mærke også omfatter forbrydelser, der må betragtes som personfarlige, idet § 119 og § 244 inkluderes i kategorien, omfatter i denne undersøgelse bl.a. også overtrædelser af § 164, § 166, § 191, § 241, § 252, § 260, § 264, stk. 1, og § 265.

Foranstaltningsdommene inddeles efter, om de *medfører eller giver mulighed for anbringelse i institution eller ej*.

Model 1 indebærer, at

- 1) der for foranstaltninger, som medfører eller giver mulighed for anbringelse i institution, og som vedrører ikke-personfarlige forbrydelser, skal *fastsættes en længstetid på 5 år*.
- 2) foranstaltninger, som medfører eller giver mulighed for anbringelse i institution, og som vedrører personfarlige forbrydelser, skal indbringes for retten med henblik på ændring eller ophævelse *a) senest 5 år efter dommen og b) derefter med maksimalt 2 års mellemrum*.
- 3) der for øvrige foranstaltninger fastsættes *en længstetid, der ikke må overskride 3 år*.

Ad 1)

Ud af 300 nye foranstaltningsdomme må 114 forventes omfattet af modellens første punkt. Den gennemsnitlige foranstaltnings Tid er 3,6 år for disse ikke-personfarlige forbrydelser.

Af de 114 foranstaltningsdomme overskrider foranstaltningens varighed den foreslåede længstetid i 25 tilfælde.²⁹

Hvad kan man forvente vil karakterisere de 25 sager, som – hvis model 1 gennemføres – vil få afkortet foranstaltnings Tiden i forhold til gældende praksis? På baggrund af oplysningerne om de ophævede domme, som ville blive afkortede efter model 1, kan følgende billede tegnes:

- 12 af dommene ophæves inden der er gået 6 år, mens en enkelt varer 12 år. De øvrige domme ophører efter henholdsvis 6, 7 og 8 års foranstaltnings Tid. Foranstaltningen, der varer 12 år, vedrører § 119 og omfatter ingen anden kriminalitet, tiltalefrafald eller prøvelser undervejs. Personen er dømt til behandling på psykiatrisk hospital.
- Kun én af dommene indebærer, at der skal ske anbringelse i institution. 15 angår behandling på psykiatrisk hospital og 9 tilsyn eller ambulante behandling med mulighed for indlæggelse.
- 10 er dømt for andre ejendomsforbrydelser end røveri, 6 for vold mod tjenestemand og 4 for vold efter § 244.

²⁹ Det har været drøftet, hvorvidt domme for trusler efter § 266 bør tilhøre kategorien af personfarlig kriminalitet, som de gør efter den her anvendte definition. Såfremt disse domme inkluderes i kategorien af ikke-personfarlig kriminalitet, stiger antallet af foranstaltningsdomme på over 5 år fra 25 til 30.

- 11 af dommene omhandler alene hovedforbrydelsen og de fleste øvrige kun en enkelt eller to øvrige former for forbrydelser (som i alle tilfælde må forventes at være mindre alvorlige end hovedforbrydelsen).
- Kun 3 af dommene er indbragt for retten med henblik på ændring eller ophævelse, i to af tilfældene inden der er forløbet 5 år efter dommen.
- 18 af dommene omfatter ikke tiltalefrafald (inden for 5 år efter dommen), mens 5 omfatter ét og de resterende flere tiltalefrafald. Det højeste antal tiltalefrafald er 7.

Ad 2)

156 af 300 nye foranstaltningsdomme må forventes omfattet af modellens andet punkt. Den gennemsnitlige foranstaltningsstid for disse sager er 5,2 år.

61 af de 156 domme har en foranstaltningsstid på over 5 år, og heraf er de 15 prøvet inden 5 år efter dommen. Af disse såvel som af de domme, der ikke opfylder kravet om prøvelse inden 5 år fra dommen, er der en del, som ikke opfylder kravet om efterfølgende prøvelser. Det er estimeret,³⁰ at de 61 domme, der varer mere end 5 år, sammenlagt skal prøves 91 gange, dvs. 1½ gange i gennemsnit. Dette inkluderer ikke den prøvelse, der fører til dommens ophævelse.

Ad 3)

Kun 30 af dommene vedrører tilsyn eller ambulante behandling uden mulighed for institutionsanbringelse. Af disse domme er 19 ophævet senest 3 år efter dommen. De øvrige 11 domme overskrider altså den længstetid, der foreslås.

På baggrund af oplysninger om de ophævede domme kan disse 11 domme, som vil blive afkortede, beskrives således:

- 5 af dommene ophæves inden der er gået 4 år, men enkelte varer også meget længe, nemlig henholdsvis 10 og 15 år. De øvrige ophæves enten efter 4, 5 eller 6 år. Foranstaltningen, der varer 15 år, vedrører § 244,4 (før ændringen i 1989) og § 276. Personen er karakteriseret som mentalt retarderet i lettere grad. Efter 12½ år får personen et tiltalefrafald for overtrædelse af § 225, jf. § 218 (samleje ved udnyttelse af psykisk abnormitet). Om dommen nævnes alene, at ”pågældende inddrages under åndssvageforsorgen”. Dette er tolket som en tilsynsdom. Der er ingen prøvelser. – Foranstaltningen, der varer 10 år, vedrører brandstiftelse efter § 181, stk. 1 og 2. Personen er psykisk syg. Andet er ikke oplyst om sagen.
- 4 er dømt for sædelighedsforbrydelser, heraf én for blufærdighedskrænkelser, 4 er dømt for vold, heraf 1 for alvorlig vold, 1 er dømt for brandstiftelse og 2 for andre ejendomsforbrydelser end røveri.
- 6 af dommene omhandler alene hovedforbrydelsen og de fleste øvrige kun en enkelt eller to øvrige former for forbrydelser.

³⁰ Det er ikke muligt at foretage en helt eksakt måling på baggrund af oplysningerne fra de ophævede domme, da kun tidspunktet for første prøvelse er kendt, men ikke tidsrummet mellem efterfølgende. Imidlertid er kun ganske få domme prøvet mere end én gang, hvorfor estimeringen må antages at give et rimeligt præcist billede af forholdene.

- Ingen af dommene er prøvet inden ophævelsen.
- 10 af dommene omfatter ikke tiltalefrafald (inden 3 år efter dommen), mens 1 dom omfatter 4 tiltalefrafald.

Samlet vurdering

Ved en årlig tilgang på 300 foranstaltningsdomme kan man forvente, at situationen – ved gennemførelse af model 1 – vil blive følgende:

300 nye domme må forventes at fordele sig med

→ 30 domme, der vil få en længstetid på 3 år

↓

heraf kan 11 domme forventes at blive afkortede i forhold til gældende praksis (10, hvis tiltalefrafald får forlængende virkning)

→ 114 domme, der vil få en længstetid på 5 år

↓

heraf kan 25 domme forventes at blive afkortede i forhold til gældende praksis (18, hvis tiltalefrafald i alle tilfælde får forlængende virkning)

→ 156 domme, der vil få krav om en 1. prøvelse senest 5 år efter dommen og derefter hvert andet år

↓

heraf varer 61 domme mere end 5 år; disse skal sammenlagt prøves ca. 91 gange inden den endelige ophævelse.

5.2 Model 2

Model 2 adskiller sig alene fra model 1 ved at anvende *et snævrere kriterium for, hvad der skal forstås ved personfarlige forbrydelser*. I forhold til model 1 flyttes således røveri efter § 288, stk. 1, og brandstiftelse efter §§ 181-182 fra kategorien af personfarlige forbrydelser til kategorien af ikke-personfarlige forbrydelser. Talmæssigt betyder dette ganske meget. Mens 38% af dommene angår ikke-personfarlig kriminalitet efter model 1, drejer det sig således om 65% efter model 2.

Ad 1)

Ud af 300 nye foranstaltningsdomme må 196 forventes omfattet af dette punkt i modellen. Den gennemsnitlige foranstaltningsperiode er 3,9 år for disse ikke-personfarlige forbrydelser.

Blandt de 196 foranstaltningsdomme overskrider foranstaltningsens varighed den foreslåede længstetid i 52 tilfælde.³¹

³¹ Såfremt domme for trusler inkluderes i kategorien af ikke-personfarlig kriminalitet, stiger antallet af foranstaltningsdomme på 5 år og derover for ikke-personfarlig kriminalitet fra 52 til 57.

En karakteristik af de 52 sager, som – hvis model 2 gennemføres – vil få afkortet foranstaltningstiden i forhold til gældende praksis, bliver således:

- 21 af dommene ophæves, inden der er gået 6 år, 13 inden der er gået 7 år, og 14 inden der er gået yderligere 2 år. Af de resterende 4 sager varer to af de længstvarende henholdsvis 12 og 15 år.³² Førstnævnte vedrører brandstiftelse (§ 181, stk. 1). Personen dømmes til anbringelse på hospital for sindslidende. Efter 10½ år ændres dommen til behandling i psykiatrisk hospital. Forinden – nemlig 7 år efter den oprindelige dom – undlades tiltale (rpl. § 723, stk. 1) for brandstiftelse (§ 181). – Sagen med 15 års foranstaltningstid vedrører røveri mod pengeinstitut (§ 288, stk. 1). Personen anbringes i hospital for sindslidende, men dommen ændres efter knap 1½ år til psykiatrisk behandling på hospital for sindslidende. 7 år efter dommen gives tiltalefrafald (rpl. § 723, stk. 1, nr. 5) for røveri mod offentligt kontor (§ 288).
- 4 af dommene indebærer, at der skal ske anbringelse i institution. 33 angår behandling på psykiatrisk hospital og 15 tilsyn eller ambulante behandling med mulighed for indlæggelse.
- 17 er dømt for brandstiftelse og 10 for røveri. Kriminaliteten for de øvrige domme svarer til det, der er nævnt under model 1.
- 27 af dommene omhandler alene hovedforbrydelsen og de fleste øvrige kun en enkelt eller to øvrige former for forbrydelser.
- 10 af dommene er indbragt for retten med henblik på ændring eller ophævelse, i 8 tilfælde inden der er forløbet 5 år efter dommen.
- 39 af dommene omfatter ikke tiltalefrafald (inden for 5 år efter dommen), mens 10 omfatter ét og de resterende flere tiltalefrafald. Det maksimale antal tiltalefrafald er 7.

Ad 2)

74 af 300 nye foranstaltningsdomme må forventes at være omfattet af dette punkt. Den gennemsnitlige foranstaltningstid for disse domme er 6,0 år.

34 af de 74 domme har en foranstaltningstid på over 5 år, og heraf er de 8 prøvet inden 5 år efter dommen. Af disse såvel som af de domme, der ikke opfylder kravet om prøvelse inden 5 år fra dommen, er der en del, som ikke opfylder kravet om efterfølgende prøvelser. Det er beregnet, at de 34 domme, der varer mere end 5 år, sammenlagt skal prøves 67 gange, dvs. 2 gange i gennemsnit. Dette inkluderer ikke den prøvelse, der fører til dommens ophævelse.

Ad 3)

Det, der er nævnt for punkt 3 under model 1, gælder også her.

Samlet vurdering

Ved en årlig tilgang på 300 foranstaltningsdomme kan man forvente, at situationen – ved gennemførelse af model 2 – vil blive følgende:

³² Her omtales alene domme, som ikke er omfattet af model 1's definition af ikke-personfarlig kriminalitet.

300 nye domme må forventes at fordele sig med

→ 30 domme, der vil få en længstetid på 3 år

heraf kan 11 domme forventes at blive afkortede i forhold til gældende praksis (10, hvis tiltalefrafald får forlængende virkning)

→ 196 domme, der vil få en længstetid på 5 år

heraf kan 52 domme forventes at blive afkortede i forhold til gældende praksis (39, hvis tiltalefrafald i alle tilfælde får forlængende virkning)

→ 74 domme, der vil få krav om en 1. prøvelse senest 5 år efter dommen og derefter hvert andet år

heraf varer 61 domme mere end 5 år; disse skal sammenlagt prøves ca. 67 gange inden den endelige ophævelse.

5.3 Model 3

Ifølge model 3 skal der ikke sættes længstetider for foranstaltningerne, men derimod *bestemte frister for at indbringe spørgsmålet om ændring eller ophævelse af dommen*. Efter model 3 skal dette spørgsmål indbringes for retten a) *senest 3 år efter dommen* og b) *derefter med maksimalt 2 års mellemrum*. Dette gælder alle domme.

Vurderet i forhold til en tilgang på 300 nye foranstaltningsdomme betyder det, at 176 af dommene må forventes at blive berørt af forslaget i model 3, idet de varer mere end 3 år. Hvis model 3 gennemføres skal disse domme indbringes for retten med henblik på ændring eller ophævelse sammenlagt 299 gange. Det inkluderer ikke den prøvelse, der fører til dommens ophævelse.

Det betyder, at med model 3 kan følgende forventes:

Af 300 nye domme vil alle være omfattet af modellen

heraf varer 176 domme mere end 3 år; disse skal sammenlagt prøves ca. 299 gange inden den endelige ophævelse af dommen.

5.4 Model 4

Model 4 vedrører også fristen for at indbringe spørgsmålet om ændring eller ophævelse af dommen, men denne model stiller forskellige frister for forskellige foranstaltninger:

- 1) For foranstaltninger, der medfører, at den dømte anbringes i institution, eller som giver mulighed herfor, skal sagen a) *prøves senest 5 år efter dommen*, og b) *derefter med maksimalt 2 års mellemrum*.

- 2) Øvrige foranstaltningsdomme skal a) prøves senest 3 år efter dommen, og b) derefter med maksimalt 2 års mellemrum.

Ad 1)

Af 300 nye domme må 270 forventes omfattet af dette punkt. Heraf er 184 ophævet inden, der er gået 5 år. Af de resterende 86 er 18 prøvet senest 5 år efter dommen, mens 59 ikke på noget tidspunkt er prøvet, og 9 prøvet på et senere tidspunkt. Af såvel de domme, der opfylder kravet om prøvelse senest 5 år efter dommen, som af de øvrige domme, er der mange, som ikke opfylder kravet om efterfølgende prøvelser. Det drejer sig i enkelte sager om op til 6 prøvelser, som efter forslaget mangler. Det er beregnet, at der for de 86 domme, der varer længere end 5 år, skal der gennemføres sammenlagt 133 prøvelser inden dommens endelige ophævelse. Dvs. i gennemsnit $1\frac{1}{2}$ prøvelser for foranstaltninger, der varer længere end 5 år. Heri indgår ikke den prøvelse, der fører til dommens ophævelse.

Ad 2)

Af de 30 tilsynsdomme uden mulighed for indlæggelse eller anbringelser er 19 ophævet senest 3 år efter dommen. Ingen af de øvrige 11 domme er prøvede. For disse 11 domme er det beregnet, at der skal gennemføres 19 prøvelser for at opfylde kravet i model 4. Heller ikke her er inkluderet den prøvelse, der fører til dommens ophævelse.

Samlet vurdering

Ved en årlig tilgang på 300 foranstaltningsdomme kan man forvente, at situationen – ved gennemførelse af model 4 – vil blive følgende:

300 nye domme må forventes at fordele sig med

→ 270 domme, der vil få krav om en 1. prøvelse senest 5 år efter dommen og derefter hvert andet år

heraf varer 86 domme mere end 5 år; disse skal sammenlagt prøves ca. 133 gange inden dommens endelige ophævelse

→ 30 domme, der vil få krav om en 1. prøvelse senest 3 år efter dommen og derefter hvert andet år

heraf varer 11 domme mere end 3 år; disse skal sammenlagt prøves ca. 19 gange inden den endelige ophævelse af dommen.

6. Beskrivelse af sager med længstvarende foranstaltningstider og/eller foranstaltningstider på mindst 10 år

*Omfatter ophævede og igangværende sager (sidstnævnte markeret med *)*

Sagerne er primært beskrevet efter den lovovertrædelse, der står nævnt i udskriften fra Kriminalregistret eller er omtalt først i Rigsadvokatens spørgeskema, da denne må betragtes for hovedsigtelsen.

For hver enkelt sag omtales dommens art, foranstaltningens varighed (for de igangværende domme frem til 1. september 1998), tidspunkt for eventuelle prøvelser, tidspunkt for og art af eventuelle domsændringer samt tidspunkt for og kriminalitetens art for eventuelle tiltalefrafald under foranstaltningen.

Sagerne er opdelt efter, om de tilhører gruppen af ikke-personfarlig eller personfarlig kriminalitet i de modeller, Straffelovrådet har beskrevet. Til sidst er de sager, der pga. dommens art falder uden for modellerne, beskrevet.

6.1 Model 1

A: Ikke-personfarlig kriminalitet

A1:

For vold og lign. mod nogen i offentlig tjeneste mv. (§ 119, stk. 1) dømt til at undergive sig psykiatrisk behandling på et hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse samt – under udskrivning – bestemmelser om medikamentel behandling.

Foranstaltningen har varet 12,5 år.

***A2:**

For 9 tilfælde af tyveri og hærværk (§ 276 og § 291, stk. 1) dømt til psykiatrisk behandling i et hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om eventuel genindlæggelse.

Dømte har en tidligere behandlingsdom for tyveri.

Efter 5 år og 2 mdr. tiltalefrafald for tyveri og hærværk, efter 6 år og 1 md. tiltalefrafald for flere tyverier, efter 11½ år tiltalefrafald for tyveri og efter 11 år og 11 mdr. tiltalefrafald for tyveri og hærværk.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 15 år og 1 md.

***A3:**

For 7 tilfælde af tyveri og ét tilfælde af vold ved at overfalde 78-årig dame med slag med transistor radio i tinding (§ 276 og § 244 mv.) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at

der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Dømte har tidligere en betinget dom for tyveri og en behandlingsdom for dokumentfalsk.

Efter 3 år og 3 mdr. tiltalefrafald for flere tyverier og brugstyveri af cykel, og efter 6½ år tiltalefrafald for tyveri og butikstyveri.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 10 mdr.

Af de særligt indhentede oplysninger fremgår følgende:

Den dømtes diagnose er skizofreni. Han lider af vrangforestillinger og hørelses- og syns-hallucinationer. Han har enkelte gange været voldelig og truende over for personale. Siden dommen har den dømte været indlagt 23 gange. Seneste indlæggelse fandt sted februar til maj 1998. Den dømte får antipsykotisk medicin. Han har desuden et episodisk misbrug af amfetamin, stærk smertestillende medicin og beroligende medicin. Den dømte havde tidligere ingen sygdomserkendelse, men har i det seneste år haft glæde af medicinen, hvilket også har betydet, at hans motivation for behandling er øget.

Rigsadvokaten har i maj 1999 anmodet Statsadvokaten for København om at indbringe sagen for retten, således at anklagemyndigheden påstår ophævelse af de idømte foranstaltninger.

***A4:**

For 13 tilfælde af tyveri, bedrageri og besiddelse af våben (§ 276 mv.) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 2 år og 4 mdr. tiltalefrafald for dokumentfalsk.

Efter 7 år og 4 mdr. domsændring til ambulant behandling på psykiatrisk sygehus eller afdeling og tilsyn af Kriminalforsorgen, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse.

Efter 9½ år prøves sagen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 2 mdr.

***A5:**

For hærværk (§ 291, stk. 2) dømt til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 15 år og 9 mdr.

Af de særligt indhentede oplysninger fremgår følgende:

Den dømtes diagnose er svær paranoid skizofreni. Han beskrives som fåmælt, inaktiv, negativ og utålmodig. Den dømte har skiftevis været indlagt og haft dagpatientstatus på Sct. Hans hospital. Han har imidlertid ikke været indlagt de sidste 6 år og møder regelmæssigt til behandling i hospitalets ambulatorium. Den dømtes tilstand afhænger af den

givne medicin (antipsykotisk virkende). Ved medicinreduktion forværres hans tilstand. Han udvikler vrangforestillinger, får hallucinationer, bliver lidt aggressiv og får en afvisende holdning. Han har ingen sygdomserkendelse og accepterer kun medicin pga. dommen. Det virker imidlertid som om, han alligevel erkender det fornuftige i at følge behandlingen, eftersom han frivilligt møder op til ambulans behandling hver 14. dag.

Rigsadvokaten har anmodet politimesteren i Glostrup om at indbringe sagen for retten med påstand om ophævelse af foranstaltningen, da rigsadvokaten ikke finder, at der er proportionalitet mellem den begåede kriminalitet og den tidsmæssige udstrækning af foranstaltningen.

***A6:**

For 20 tilfælde af brugstyveri, tyveri inkl. forsøg, hæleri og overtrædelse af lov om euforiserende stoffer (§ 293, stk. 1, § 276, § 284 og lov om euforiserende stoffer) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen i samråd med sygehuset under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 1 år og 3 mdr. tiltalefrafald for tyveri og overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Efter 2 år og 9 mdr. prøves sagen.

Efter 3 år tiltalefrafald for forsøg på røveri, tyveri, overtrædelse af lov om euforiserende stoffer og våbenloven og efter 7 år tiltalefrafald for forsøg på tyveri og brugstyveri.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 4 mdr.

***A7:**

For 16 tilfælde af tyveri inkl. forsøg, dokumentfalsk, overtrædelse af lov om euforiserende stoffer og ét tilfælde af blufærdighedskrænkelser (§ 171, § 174, § 232, § 276 jf. tildels § 21 og lov om euforiserende stoffer) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Dømte har to tidligere behandlingsdomme for hhv. tyveri, blufærdighedskrænkelser, hærværk og brugstyveri, tyveri og vold mod tjenestemand.

Efter 4 år og 3 mdr. domsændring til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 12 år og 5 mdr. tiltalefrafald for tyveri, hæleri og overtrædelse om lov om euforiserende stoffer, efter 13 år og 7 mdr. tiltalefrafald for tyveri, hæleri og overtrædelse om lov om euforiserende stoffer og efter 15 år og 5 mdr. tiltalefrafald for tyveri, hæleri og blufærdighedskrænkelser.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 20 ½ år.

***A8:**

For vold mod hjemmesygeplejerske (§ 119, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf.

Dømte har en tidligere behandlingsdom for trusler på livet.

Efter 4 år og 10 mdr. tiltalefrafald for blufærdighedskrænkelser og vold og efter 7 år og 4 mdr. tiltalefrafald for blufærdighedskrænkelser og vold.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år og 11 mdr.

***A9:**

For 2 forhold af blufærdighedskrænkelser, det ene med ulovlig tvang (§ 232 og § 260, nr. 1) dømt til anbringelse i et hospital for sindslidende.

Efter 5 år og 4 mdr. domsændring til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af hospital under udskrivning.

Sagen prøves 5 gange: efter 8 år og 11 mdr., efter 10 år og 7 mdr., efter 13 år og 4 mdr., efter 15 år og 9 mdr. og efter 16 år og 9 mdr.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 30 år og 6 mdr.

Af de særligt indhentede oplysninger fremgår følgende:

Den dømte lider af paranoid skizofreni (sindsspaltningsslidelse med forfølgelsesideer). Han har vrangforestillinger og hører stemmer. Han tillægger sig selv guddommelige egenskaber, og andre gange er han overbevist om, at omgivelserne består af elendige og ondsindede personer, som han med fuld ret må nære fjendskab til. Han er også meget optaget af seksuelle forestillinger og fremkommer jævnligt med tilbud om seksuelle ydelser.

Den dømtes psykose har været meget vanskelig at behandle, eftersom han i perioder nægter at tage medicin. Han betragter medicin som gift. Når han får medicin, er han rolig, fredsommelig og godmodig. Uden medicin bliver han uomgængelig, provokerende, aggressiv og plaget af forfølgelsesideer. Hvis den dømte anbringes uden for hospitalets kontrol, vil han helt sikkert stoppe med at tage medicin og vil så udgøre en væsentlig fare for retssikkerheden. Det skønnes, at behandlingsdommen må vare resten af hans levetid. Han har i en periode boet i et § 68 bofællesskab, men måtte flytte derfra, eftersom han generede de andre beboere, og de var bange for ham. Han er flere gange blevet tvangsindlagt.

***A10:**

For at have skudt med jagtgevær mod vinduer i beboelsesejendomme (§ 252) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om (gen)indlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år og 11 mdr.

***A11:**

For 5 tilfælde af tyveri og bedrageri (§ 171, § 279 og § 276) dømt til behandling i institution for åndssvage med tilsyn af åndssvageforsorgen (social- og sundhedsforvaltningen) under udskrivning, således at forsorgsmyndighedens bestemmelser om ophold og arbejde

overholdes, og således at der af vedkommende forsorgsmyndighed kan træffes bestemmelse om (gen)indlæggelse.

Dømte er tidligere dømt til inddragelse under åndssvageforsorgen for tyveri og dokumentfalsk.

Efter 5 år og 11 mdr. tiltalefrafald for underslæb, efter 7 år og 9 mdr. tiltalefrafald for tyveri, efter 8 år og 9 mdr. tiltalefrafald for tyveri, dokumentfalsk og bedrageri, efter 10 år og 1 md. tiltalefrafald for tyveri, bedrageri og brugstyveri, efter 11 år og 1 md. tiltalefrafald for dokumentfalsk, efter 11 år og 9 mdr. tiltalefrafald for tyveri, bedrageri og dokumentfalsk, efter 12 år og 7 mdr. tiltalefrafald for tyveri, bedrageri og dokumentfalsk og efter 14½ år tiltalefrafald for tyveri.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 15 år.

***A12:**

For fysisk og skriftligt – trods advarsel om ikke at gøre det – at have forfulgt socialrådgiver (§ 265) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om (gen)indlæggelse.

Efter 6 år tiltalefrafald for overtrædelse af advarsel og efter 8½ år tiltalefrafald for samme forseelse.

Efter 6 år og 4 mdr. prøves sagen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år og 4 mdr.

***A13:**

For i forbindelse med anholdelse at svinge en spade i hovedhøjde mod politiassistent (§ 119, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 8 år og 8 mdr. prøves sagen og igen efter 10 år og 3 mdr.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 7 mdr.

Af de særligt indhentede oplysninger fremgår følgende:

Den dømtes diagnose er skizofreni. Han lider af vrangforestillinger (forfølgelsesforestillinger og hørelshallucinationer). Han beskrives som distant, autistisk, forrykt og livsfarlig. Den dømte har været indlagt mindst 7 gange efter dommen og har i perioder været fikseret. Han får antipsykotisk virkende medicin. Han har flere gange bedt om at måtte stoppe med at tage medicin og er flere gange udeblevet fra behandling. Selv i perioder, hvor han får medicin, virker han som en tikkende bombe. Han har flere gange været truende og voldelig over for personalet på hospitalet og politiet. Han havde i en lang periode ikke selv nogen sygdomserkendelse, men er dog efter han er begyndt på at tage ny medicin, som han har haft glæde af, nu blevet motiveret for medicinsk behandling. Han har dog stadig psykotiske gennembrud. Det formodes, at han vil stoppe med at tage medicin,

hvis foranstaltningen ophæves. Hans tilstand vil herefter blive forværret, og dermed er der risiko for recidiv. Det skønnes ikke forsvarligt at ophæve behandlingsdommen.

***A14:**

For at overtræde advarsel (§ 265) dømt til ambulant psykiatrisk behandling, således at der af overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse på psykiatrisk sygehus eller afdeling, såfremt dette skønnes nødvendigt.

Efter 1 år og 1 md. tiltalefrafald for overtrædelse af advarsel.

Efter 3 år og 2 mdr. tiltalefrafald for hærværk.

Efter 4 år og 1 md. tiltalefrafald for hærværk.

Efter 4 år og 7 mdr. tiltalefrafald for overtrædelse af advarsel.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 1 md.

***A15:**

For tyveri, hærværk og overtrædelse af lov om euforiserende stoffer (§ 276, § 291, stk. 1, og lov om euforiserende stoffer) dømt til ambulant psykiatrisk behandling med tilsyn af hospital og kriminalforsorg under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om evt. genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 4 mdr.

***A16**

For 3 forhold af medvirken til indførsel af i alt ca. 10.000 kg. kokain til USA (§ 181, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt.) dømt til indlæggelse på hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og Kriminalforsorgen under udskrivning og således at der af Kriminalforsorgen i forbindelse med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Dommen ankes, men stadfæstes 2½ mdr. senere.

Efter 4½ år domsændring til ambulant psykiatrisk behandling på et psykiatrisk sygehus med tilsyn af Kriminalforsorgen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 6 år og 8 mdr.

Af de særligt indhentede oplysninger fremgår følgende:

Den dømte har haft depressioner, angstanfald og hørelsehallucinationer. Er i perioder recidiveret til alkoholmisbrug. Han beskrives som skrøbelig og har behov for støtte. Han får neuroleptica i moderat dosis.

I april 1999 (7 mdr. efter undersøgelsestidspunktet) vurderer Retslægerådet:

At den dømte ikke i de senere år har været åbenlyst sindssyg, men har i belastede situationer hørt stemmer og er herudover situationssnervøs på indfølelig vis. Han synes socialt stabiliseret. Han er i gang med psykoterapeutisk terapiforløb, behandles med antipsykotisk virkende medicin og tager i perioder antabus for at dæmpe et periodisk alkoholforbrug.

På baggrund af den stedfundne stabilisering anbefaler Retslægerådet at ophæve den idømte foranstaltning.

B: Personfarlig kriminalitet

B1:

For legemsbeskadigelse med grov skade til følge (§ 245, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 244, stk. 2 og stk. 4) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende. Konfiskation af en dolk.

Efter 3 år og 9 mdr. domsændring til behandling på psykiatrisk hospital med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har varet 10,5 år.

B2:

For forsøg på vold af særlig farlig karakter (§ 244, stk. 4, tildels jf. stk. 2, jf. § 21) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 14 år og 8 mdr. undlades tiltale for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Foranstaltningen har varet 17,2 år.

B3:

For brandstiftelse og legemsbeskadigelse (§ 181, stk. 1, og § 245, stk. 2) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med sygehuset under udskrivning, og således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 5 år og 9 mdr. prøves sagen.

Efter 6 år og 6 mdr. tiltalefrafald for dokumentfalsk.

Foranstaltningen har varet 10,7 år.

B4:

For bombetrusler/telefonbomber (§ 266 og § 119, stk. 1) dømt til anbringelse i en institution for åndssvage.

Efter 7 år og 7 mdr. tiltalefrafald for bombetrusler/telefonbomber.

Efter 10 år og 5 mdr. domsændring til tilsyn af opholdskommunens social- og sundhedsudvalg vedrørende personer med vidtgående psykisk handicap og således, at domfældte skal efterkomme tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde, og at der af tilsynsmyndigheden kan træffes bestemmelse om genanbringelse i institution for personer med vidtgående handicap.

Foranstaltningen har varet 13,9 år.

B5:

For forsøg på manddrab (§ 237, jf. §21) dømt til behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf.

Foranstaltningen har varet 11,2 år.

B6:

For brandstiftelse og tyveri (§ 180 og § 276) dømt til anbringelse i institution for åndssvage.

Efter 6 år og 10 mdr. domsændring til behandling på en institution for åndssvage med tilsyn af social- og sundhedsforvaltningen under udskrivning, således at pågældende skal overholde forsorgsmyndighedens bestemmelser om ophold og arbejde, og at der efter forsorgsmyndighedens bestemmelse kan træffes bestemmelse om indlæggelse.

Foranstaltningen har varet i 15,4 år.

B7:

For forsøg på voldtægt (§ 216, jf. § 21) dømt til psykiatrisk behandling på et hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 2 år og 11 mdr. tiltalefrafald for forsætlig brandstiftelse.

Foranstaltningen har varet i 12,6 år.

B8:

For forsøg på manddrab (§ 237, jf. § 21) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 4 år og 2 mdr. prøves sagen. Afslaget ankes, men stadfæstes 2 mdr. senere.

Efter 5 år og 8 mdr. domsændring til behandling på psykiatrisk hospital med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 9 år og 2 mdr. domsændring til ambulat behandling på psykiatrisk sygehus eller afdeling og med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse.

Foranstaltningen har varet i 11,3 år.

B9:

For manddrab (§ 237) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 1 år og 5 mdr. prøves sagen. Afslaget ankes, men stadfæstes 2 mdr. senere.

Efter 2 år og 11 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning således, at der af Kriminalforsorgen i

samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse. Domsændringen ankes, men stadfæstes 1 md. senere.

Efter 10 år og 11 mdr. domsændring til ambulat psykiatrisk behandling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har varet 12,1 år.

B10:

For legemsbeskadigelse med grov skade til følge (§ 244, stk. 4, jf. stk. 3, og § 245, stk. 2, jf. § 244, stk. 2 og stk. 4) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende. Sagen ankes, men stadfæstes 3 mdr. senere.

Efter 6 år og 2 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling på et hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har varet 11,4 år.

B11:

For forsøg på manddrab (§ 237, jf. § 21) dømt til psykiatrisk behandling på et hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf.

Foranstaltningen har varet 16,1 år.

B12:

For manddrab mm. (§ 181, stk. 1, og § 216, stk. 2, jf. stk. 1, sammenholdt med § 21, og § 237 jf. § 21, og § 276 og § 138, stk. 1) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende. Sagen ankes, men stadfæstes 3 mdr. senere.

Efter 4 år og 6 mdr. domsændring, men domsændringen ankes og den tidligere besluttede foranstaltning (anbringelse) opretholdes.

Efter 6 år og 1 md. domsændring, men domsændringen ankes og den tidligere besluttede foranstaltning (anbringelse) opretholdes.

Efter 9 år og 5 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospital under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har varet 16,3 år.

B13:

For forsætlig brandstiftelse (§ 181, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 6 år og 4 mdr. tiltalefrafald for tyveri.

Foranstaltningen har varet 11,9 år.

B14:

For vold mod sagesløs (§ 244, stk. 4, jf. stk. 3) dømt til psykiatrisk behandling på et hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har varet 13,8 år.

B15:

For forsætlig brandstiftelse (§ 181, stk. 1) dømt til anbringelse i et hospital for sindslidende.

Efter 4 år og 3 mdr. samt efter 5 år og 2 mdr. og 7 år tiltalefrafald – i alle tilfælde for forsætlig brandstiftelse.

Efter 10 år og 6 mdr. domsændring til behandling på psykiatrisk hospital med tilsyn af afdelingen og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har varet 13 år.

B16:

For manddrab (§ 237) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 5 år og 7 mdr. domsændring til behandling på psykiatrisk hospital og tilsyn af kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes beslutning om genindlæggelse.

Efter 8 år og 11 mdr. prøves sagen (begæring om ophævelse af foranstaltning tages ikke til følge).

Foranstaltningen har varet 10,6 år.

B17:

For forsøg på manddrab mm. (§ 237, jf. § 21, § 245, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 244, stk. 2 og stk. 4, § 181, stk. 1, og § 291, stk. 1) dømt til anbringelse på et hospital for sindslidende. Sagen ankes, men stadfæstes 2 mdr. senere.

Efter 1 år og 10 mdr. undlades tiltale for forsøg på manddrab.

Efter 4 år og 4 mdr. domsændring til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 6 år og 7 mdr. tiltalefrafald for blufærdighedskrænkelser ved blotteri.

Foranstaltningen har varet 12,8 år.

B18:

For røveri mod pengeinstitut (§ 288, stk. 1, nr. 1) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende. Konfiskation af en legetøjspistol.

Efter 1 år og 4 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf samt tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 6 år og 11 mdr. tiltalefrafald for røveri mod offentlig kontor.

Foranstaltningen har varet 15,5 år.

B19:

For forsøg på manddrab (§ 237, jf. § 21) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 2 år og 11 mdr. domsændring til behandling på et hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse, og således at pågældende, såfremt det skønnes nødvendigt, underkastes en lægeligt godkendt behandling mod alkoholmisbrug og i øvrigt i tilsynstiden underkaster sig en sådan behandling efter tilsynsmyndighedens skøn.

Efter 8 år og 5 mdr. tiltalefrafald for afpresning.

Foranstaltningen har varet 12,2 år.

B20:

For manddrab (§ 237) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende. Den dræbte er dømtes hustru.

Efter 5 år og 5 mdr. domsændring til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har varet 12 år.

B21:

For røveri mod tankstationer mm. (§ 288, stk. 1, nr. 1, § 244, stk. 4, og § 276) dømt til behandling på et hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse. Han vil derhos være at undergive behandling mod misbrug af alkohol og narkotika efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse, om fornødent ved indlæggelse i hospital eller særlig institution.

Efter 2 år og 2 mdr. prøves sagen (begæring om ophævelse af foranstaltningen tages ikke til følge).

Efter 5 år tiltalefrafald for tilsnigelse af adgang uden at betale.

Foranstaltningen har varet 10,8 år.

B22:

For forsøg på manddrab (§ 237, jf. § 21, og § 245, stk. 2, jf. stk. 1) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende. Konfiskation af en dolk. Dommen ankes, men stadfæstes 4 mdr. senere.

Efter 3 år og 7 mdr. prøves sagen.

Efter 4 år og 1 md. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende og under udskrivning med tilsyn af hospitalet og af Kriminalforsorgen, således at Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har varet 12,9 år.

B23:

For vold mm. (§ 244, stk. 4, jf. stk. 2 og stk. 3, § 284, jf. § 276, jf. § 21, og lov om euforiserende stoffer) dømt til psykiatrisk behandling på et hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelser om genindlæggelse.

Efter 5 år og 3 mdr. tiltalefrafald for tyveri og efter 6 år og 1 md. tiltalefrafald for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Foranstaltningen har varet 12,7 år.

B24:

For forsøg på manddrab mm. (§ 237, jf. § 21, § 266, lov om euforiserende stoffer og våbenlov) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende. Konfiskation af oversavet jagtgevær med tilhørende patroner samt 1 kg pot .

Efter 6 år domsændring til ambulat behandling på psykiatrisk sygehus eller afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffe bestemmelse om indlæggelse.

Foranstaltningen har varet 12,7 år.

B25:

For brandstiftelse (§ 180) dømt til anbringelse i institution under åndssvageforsorgen.

Efter 14 år og 4 mdr. domsændring til tilsyn af Århus amt, kontoret for psykisk handicappede, således at dømte efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold, og således at tilsynsmyndigheden bemyndiges til at træffe bestemmelse om ophold på egnet institution.

Foranstaltningen har varet 17,1 år.

B26:

For trusler, tyveri mv. (§ 276, jf. § 21, § 266 og § 171) dømt til at undergive sig behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse. Sagen ankes, men stadfæstes tre måneder senere.

Efter 3 år og 5 mdr. tiltalefrafald for tyveri, efter 3 år og 11 mdr. tiltalefrafald for dokumentfalsk, efter 4 år og 1 mdr. undlades tiltale for dokumentfalsk, efter 5 år og 3 mdr. tiltalefrafald for tyveri, efter 5 år og 11 mdr. tiltalefrafald for tyveri, efter 7 år og 2 mdr. tiltalefrafald for tyveri, efter 7 år og 3 mdr. tiltale undlades for tyveri, efter 7 år og 5 mdr. tiltalefrafald for tyveri.

Foranstaltningen har varet 11,4 år.

B27:

For vold med skade på legeme eller helbred mm. (§ 244, stk. 4, jf. stk. 3, § 276, § 293, lov om euforiserende stoffer og fyrværkeriloven) dømt til psykiatrisk behandling på afdeling eller hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 7 år og 1 md. domsændring til ambulat psykiatrisk behandling, således at der af overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse på psykiatrisk sygehus eller afdeling.

Foranstaltningen har varet 11,7 år.

B28:

For vold mod sagesløs mm. (§ 244, stk. 2 og 4, og § 276) dømt til at blive inddraget under åndssvageforsorgen.

Efter 12 år og 6 mdr. tiltalefrafald for samleje ved udnyttelse af psykisk abnormitet.

Foranstaltningen har varet 16,1 år.

B29:

For vold og lign. mod nogen i offentlig tjeneste mv. (§ 119, stk. 1, § 266 og § 244, stk. 2 og 3) dømt til psykiatrisk behandling på et hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen i samråd med den behandlede overlæge kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har varet 14,7 år.

B30:

For trusler på livet (§ 266 og § 119, stk. 1) dømt til at undergive sig psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning således, at der af forsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelser om evt. genindlæggelse.

Efter 3 år og 8 mdr. prøves sagen, og efter 14 år og 3 mdr. prøves sagen igen.

Foranstaltningen har varet 15,1 år.

B31:

For vold og tyveri (§ 244, stk. 4, § 276 og § 293, stk. 1) dømt til ambulantly psykiatrisk behandling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse.

Foranstaltningen har varet 10,2 år.

***B32:**

For forsikringssvindel, røveri mod bank og overtrædelse af lov om euforiserende stoffer ved at sende hash i kuvert (§ 288, stk. 1, nr. 1, og § 279) dømt til at undergive sig behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år og 4 mdr.

***B33:**

For røveri og tyveri (§ 288, stk. 1, nr. 1, § 276 inkl. forsøg, § 298, nr. 3, jf. § 21) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse. Sagen ankes, men stadfæstes 7 mdr. senere.

Efter 7 mdr. tiltalefrafald for vold, efter 1 år tiltalefrafald for tyveri, hæleri, brugstyveri af bil og kørsel uden førerret, efter 2 år og 5 mdr. tiltalefrafald for tyveri, efter 3 år tiltalefrafald for tyveri, efter 3 år og 11 mdr. tiltalefrafald for røveri, efter 5 år og 1 md. tiltalefrafald for butikstyverier, overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, våbenloven og tyveri og efter 5 år og 11 mdr. tiltalefrafald for tyveri og overtrædelse af advarsel.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 5 mdr.

***B34:**

For at stikke en mand med dolk i venstre side af brystkassen (§ 245, stk. 2) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om eventuel genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 11 md.

***B35:**

For to tilfælde af brandstiftelse (§ 181, stk. 1) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Dømte har tidligere fået fængselsstraf for brandstiftelse.

Efter 10½ år domsændring til behandling på psykiatrisk hospital med tilsyn af afdelingen og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter henholdsvis 3 år og 11 mdr., 4 år og 3 mdr. og 5 år og 2 mdr. gives der tiltalefrafald. Hver gang for brandstiftelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 5 mdr.

***B36:**

For røveri ved brug af kniv (§ 288, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet under udskrivning, således at der overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 2½ år tiltalefrafald for tyveri og efter 5 år og 3 mdr. tiltalefrafald for butikstyverier.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 3 mdr.

***B37:**

For tre tilfælde af vold ved at tildele sin moder og fader slag i hovedet og på kroppen med jernrør og for at forstyrre gudstjeneste ved at gå ind med økse, og op mod prædikestolen (§ 119, stk. 1 mv.) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Dømte har en tidligere behandlingsdom for vold.

Efter 3 år og 10 mdr. prøves sagen, efter 6 år prøves sagen igen og efter 7 år og 1 md. prøves sagen endnu en gang.

Efter 7 år og 2 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år.

***B38:**

For at forvolde ildebrand ved at antænde bål i sin lejlighed (§ 181, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 4 mdr.

***B39:**

For vold med døden til følge ved slag og spark med støvsugerrør og stoleben på hoved og krop (§ 245, stk. 2, jf. § 244, stk. 2 og 4) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Dømte har tidligere fået behandlingsdom for tyveri og overtrædelse af våbenlov.

Efter 5 år og 3 mdr. tiltalefrafald for trusler på livet og tyveri.

Efter 6 år og 8 mdr. domsændring til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at denne ved udskrivning kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 2 mdr.

***B40:**

For at forvolde ildebrand ved at antænde gulv i sin lejlighed (§ 181, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 10 mdr.

***B41:**

For forsøg på manddrab ved at tildele en person en stiklæsion i højre side af lungen under ribbenene med en kniv (§ 237, jf. § 21) dømt til behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn af dette.

Efter 7 år og 4 mdr. prøves sagen.

Efter 10 år domsændring til ambulat psykiatrisk behandling under tilsyn af et hospital for sindslidende og eventuelt tillige under tilsyn af Kriminalforsorgen, såfremt overlægen og Kriminalforsorgen finder Kriminalforsorgens medvirken formålstjenlig.

Efter 10 år og 11 mdr. prøves sagen igen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år og 8 mdr.

***B42:**

For at forvolde ildebrand ved at sætte ild til ting i diverse værelser (§ 181, stk. 1) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Dømte har tidligere fået anbringelsesdom for tyveri, trusler, og brandstiftelse.

Efter 5 år og 9 mdr. prøves sagen.

Efter 5 år og 10 mdr. tiltalefrafald for vold og tyveri.

Efter 6 år og 10 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling på psykiatrisk hospital med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 6 mdr.

***B43:**

For vold ved at tilføje en person livsfarligt knivstik i halsen og i brystet og for hærværk (§ 245 og § 291) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 4 år og 3 mdr., 5 år og 3 mdr. og 8 år og 9 mdr. prøves sagen.

Efter 10 år og 8 mdr. domsændring til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 8 mdr.

***B44:**

For trusler på livet (§ 266) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Er tidligere dømt til anbringelse i hospital for sindslidende for at have stukket person (samme person som er offer i denne sag) med kniv og sværd (§ 245, stk. 2).

Efter 1 år og 9 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 7 år og 3 mdr., 12 år og 11 mdr., 14½ år og 15 år og 8 mdr. prøves sagen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 20 år og 3 mdr.

Af de særligt indhentede oplysninger fremgår følgende:

Den dømtes diagnose er skizofreni. Han beskrives som psykotisk og han har vrangforestillinger (tror han er pave, og at dronning Margrethe er hans tante). Siden hans anbringelsesdom blev ophævet, har han skiftevis været døgn- og dagpatient. Hans sidste indlæggelse fandt sted fra oktober 1987 til september 1988. Han har ikke været aggressiv i flere år (men har tidligere udvist aggressiv adfærd). Han får antipsykotisk virkende medicin. Han er imidlertid uden sygdomserkendelse og tager kun medicinen, fordi han har behandlingsdommen. Han ønsker at stoppe med at få medicin. Hvis den medikamentelle behandling stopper, frygtes det, at hans tilstand forværres, og dermed er han til fare for andre. Dette er årsagen til, at man flere gange har afvist at ophæve behandlingsdommen.

Rigsadvokaten har imidlertid i foråret 1999 anmodet Statsadvokaten for København om at indbringe sagen for retten, således at anklagemyndigheden påstår ophævelse af de idømte foranstaltninger.

***B45:**

For vold med døden til følge ved at have slået en person i hovedet med en ølflaske og med kniv at have tilføjet personen 9 stiksår på ryggen og i brystet (§ 245, stk. 2, jf. § 244, stk. 2 og 4) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 4 år og 3 mdr. domsændring til behandling på eller under tilsyn af et hospital for sindslidende.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 16 år og 10 mdr.

***B46:**

For forsøg på manddrab ved at have stukket hyrevognschauffør med kniv i halsen samt tre stik i ryggen (§ 237, jf. § 21) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 4 år og 1 md. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf, således at overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 14 år.

***B47:**

For manddrab ved at have skåret halsen over på person og for 11 tilfælde af dels tyveri, dokumentfalsk, vold og røveri (§ 237, § 276, § 171, § 244, stk. 4, jf. stk. 2 og 3, § 131 og § 288, stk. 1, nr. 1) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 1 år og 1 md. prøves sagen, og efter 4 år prøves sagen igen.

Efter 5 år domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospital under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 8½ år tiltalefrafald for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 14 år og 7 mdr.

***B48:**

For at forvolde ildebrand ved under indlæggelse at have antændt sengetøjet i sin seng (§ 181, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og sygehuset under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 4 år og 5 mdr. tiltalefrafald for brandstiftelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 10 mdr.

***B49:**

For 8 tilfælde af brugstyveri, tyveri, besiddelse af våben, røveri og frihedsberøvelse (§ 261, stk. 1, § 276, § 288, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 293, stk. 1) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende med tilsyn af hospital og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Dømte har tidligere fået fængselsstraf for brugstyveri og tyveri.

Efter 3 år og 7 mdr. tiltalefrafald for tyveri, overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, brugstyveri af personbil, overtrædelse af våbenloven, hærværk og tyveri.

Efter 3 år og 8 mdr. tiltalefrafald for brugstyveri af personbil, hærværk, tyverier og kørsel uden førerret til motorkøretøj.

Efter 4 år tiltalefrafald for tyverier.

Efter 4 år og 1 md. tiltalefrafald for overtrædelse af våbenloven, tyverier og hæleri.

Efter 5 år og 9 mdr. prøves sagen.

Efter 6 år tiltalefrafald for vold mod nogen i off. tjeneste og tyveri.

Efter 6 år og 7 mdr. tiltalefrafald for butikstyveri.

Efter 8 år og 4 mdr. prøves sagen igen.

Efter 9 år og 10 mdr. tiltalefrafald for groft hærværk, kørsel uden førerret og for brugstyveri af personbil.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 3 mdr.

***B50:**

For manddrab (dræbt sin samlever med en køkkenkniv (§ 237)) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 10 mdr. prøves sagen.

Efter 8 år og 2 mdr. dømsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med den behandlende afdeling under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 5 mdr.

***B51:**

For vold og for brandstiftelse ved at kaste brændende papir ind gennem brevsprække (§ 181, stk. 1 mv.) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse.

Efter 5½ år dømsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf, således at der af den behandlende overlæge kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 3 mdr.

***B52:**

For brandstiftelse ved at sætte ild i den lejlighed, han boede i (§ 181), dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om eventuel genindlæggelse.

Dømte har en tidligere anbringelsesdom for vold mod tjenestemand og trusler.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 15 år og 5 mdr.

***B53:**

For voldtægt (§ 216) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om eventuel genindlæggelse.

Efter 1 år og 7 mdr. tiltalefrafald for tyveri.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 11 md.

***B54:**

For frihedsberøvelse og forsøg på voldtægt (§ 216, jf. § 21, § 224 og § 261, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om eventuel genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 16 år og 1 md.

Af de særligt indhentede oplysninger fremgår følgende:

Den dømtes diagnose er skizofreni. Han lider af vrangforestillinger (hallucinationer og forfølgelsesforestillinger), tankeforstyrrelser og kontaktforstyrrelser. Den dømte var det første års tid efter dommen indlagt. Herefter har han været dagpatient. Han får depotmedicin hver 3. uge, og denne medicin har en positiv virkning. Hans nuværende psykiske tilstand (marts 1999) er stabil, men dog præget af en række bizarre tanker af paranoid karakter. Det vurderes, at han forsat har brug for medicinsk behandling, og man ikke kan afvise ligeartet kriminalitet, hvis foranstaltningen ophæves.

Rigsadvokaten har imidlertid anmodet politimesteren i Hvidovre om at indbringe sagen for retten med påstand om ophævelse af foranstaltningen, da rigsadvokaten ikke finder, at der er proportionalitet mellem den begåede kriminalitet og den tidsmæssige udstrækning af foranstaltningen.

***B55:**

For manddrab (dræbt sin fader, mens denne lå og sov, ved at stikke ham ca. 30 gange med en dolk i hovedet, halsen, kroppen etc. (§ 237)) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 3 år og 11 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om eventuel genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 15 år.

***B56:**

For vold ved udgang fra psykiatrisk hospital at have tildelt en tilfældig forbipasserende mand et stiksår i ryggen med en dolk, som han umiddelbart forinden havde købt med dette formål for øje (§ 245, stk. 2, jf. stk. 1) dømt til anbringelse på Sikringsanstalten ved Amtshospitalet i Nyk. Sj.

Dømte har to relevante forstraffe, dels for at have dræbt sin fader ved skud og dels for at have stukket en tilfældig forbipasserende kvinde med kniv. Begge sager førte til anbringelse, og han var således allerede anbragt, da han begik ovennævnte forbrydelse.

Sagen er blevet prøvet efter 9 mdr., efter 1 år og 8 mdr., efter 3 år og 9 mdr., efter 4 år og 8 mdr., efter 5 år og 10 mdr., og efter 6 år og 9 mdr.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 11 mdr.

***B57:**

For manddrab (dræbt sin plejesøn, der var voldelig over for en mindre søn, ved at give ham piller og ved at få en ældre søn til at kvæle ham med en pude. Begravede i fællesskab liget (§ 237, jf. § 21 og § 237, jf. § 23)) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende. Dommen ankes, men stadfæstes 3 mdr. senere.

Efter 4 år og 5 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om eventuel genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 11 mdr.

***B58:**

For forsøg på manddrab (§ 237, jf. § 21) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Dømte er tidligere blevet tvangsindlagt på gule papirer.

Efter 5 år domsændring til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 11½ år prøves sagen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år og 11 mdr.

***B59:**

For vold ved at vælte sagesløst offer om på fortov og stikke hende adskillige gange med kniv (§ 245, stk. 2, jf. stk. 1) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 8 år og 3 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 3 mdr.

***B60:**

For forsøg på manddrab: forsøgte på at dræbe ægtepar i deres soveværelse, idet manden tilføjedes 6 stiklæsioner på ryg og lænd samt et langt snitsår i panden og hustruen tilføjedes stik/snit på hænder og i hovedet samt på det ene knæ (§ 237, jf. 21, og § 278, stk. 1, nr. 3) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 1 år og 2 mdr. prøves sagen.

Efter 2 år og 5 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om eventuel genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 10 mdr.

***B61:**

For hærværk og brandstiftelse (§ 291, stk. 1, § 181, stk. 1, og brandlovens § 37, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 5 år og 2 mdr. tiltalefrafald for vold mod tjenestemand og efter 8 år og 9 mdr. tiltalefrafald for tyveri.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 1 md.

***B62:**

For manddrab: dræbt sin samlevers søn på 17 år ved først at banke ham med kæp, slå ham i hovedet, tage kvælertag med begge hænder og ved at lade en 4,4 kg. tung sten falde ned i hovedet på ham ca. 5 gange (§ 237) dømt til anbringelse på Sikringsanstalten ved Amtshospitalet i Nyk. Sj. Sagen ankes, men stadfæstes 3 mdr. senere.

Efter 1 år og 7 mdr. domsændring til anbringelse i almindeligt psykiatrisk hospital.

Efter 2½ år prøves sagen.

Efter 6 år og 5 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om eventuel genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år og 9 mdr.

***B63:**

For forsøg på voldtægt og to tilfælde af vold (§ 217, stk. 1, jf. § 21, og § 244, stk. 4) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 3½ år tiltalefrafald for forsøg på voldtægt.

Efter 10 år og 9 mdr. prøves sagen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 3 mdr.

***B64:**

For brandstiftelse (forvoldt ildebrand på gård ved at sætte ild på halmloftet (§ 181, stk. 1)) dømt til anbringelse i institution for åndssvage. Dommen ankes, men stadfæstes 4 mdr. senere.

Dømte har tidligere anbringelsesdom for brandstiftelse.

Efter 4 år og 3 mdr. domsændring til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 6 år og 1 md. domsændring til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 17 år og 7 mdr.

***B65:**

For forsøg på voldtægt, manddrab, usømmelig behandling af lig, tyveri og 4 tilfælde af brandstiftelse. Voldtægten mislykkedes pga. manglende erektion, herefter forsøg på manddrab pga. den mislykkede voldtægt. Senere har han ført kvinden hen i gammel grusgrav og dér kvalt hende, desuden ført plantestænger ind i den dræbtes kønsdel og forsøgte derefter at indføre sit eget kønslem, hvilket mislykkedes, da der kom lyde fra ligets mund. Sparkede derefter liget flere gange i ansigtet. (§ 181, stk. 1, § 216, stk. 2, jf. stk. 1, sammenholdt med § 21, § 237, jf. tildels § 21, § 285, stk. 1, jf. § 276, og § 139, stk. 1) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende indtil straffen måtte kunne fuldbyrdes. Dommen ankes, men stadfæstes 3 mdr. senere.

Efter 4 år og 7 mdr. prøves sagen, og efter 6 år og 3 mdr. prøves sagen igen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 15 år og 9 mdr.

***B66:**

For forsøg på manddrab (forsøgte at dræbe person, mens denne lå og sov, idet den dømte med en økse tildelte personen flere slag, der ramte i hovedet, underarm og lår) og for vold ved at have tildelt sagesløs plejer på Sct. Hans hospital knytnæveslag (§ 237, jf. § 21, og § 244, stk. 4) dømt til anbringelse på Sikringsanstalten ved Amtshospitalet i Nyk. Sj. D

Dommen ankes, men stadfæstes 2 mdr. senere.

Efter 5 år og 8 mdr. prøves sagen.

Efter 8 år og 11 mdr. domsændring til anbringelse på psykiatrisk hospital.

Efter 10 år og 9 mdr. domsændring til behandling på psykiatrisk hospital med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 21 år og 5 mdr.

***B67:**

For forsøg på manddrab: forsøgte at dræbe sin institutionsanbragte 9-årige søn ved først at bedøve ham og derefter ved at skære ham med barberblade i begge håndled og på begge sider af halsen, mens hun lagde en trøje over hans mund, hvilket hun måtte opgive da drengen ikke var blevet tilstrækkelig bedøvet og begyndte at klynke. Domfældte underrettede herefter personalet. (§ 237 jf. § 21). Dømt til anbringelse på psykiatrisk hospital. Konfiskation af barberblade og køkkenkniv.

Efter 1½ år prøves sagen, og efter 2 år og 7 mdr. prøves sagen igen.

Efter 2 år og 9 mdr. domsændring til behandling på psykiatrisk hospital med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 5 år og 5 mdr. domsændring til ambulant psykiatrisk behandling således, at der af overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år.

***B68:**

For røveri (truet ekspedient i forretning med kanyle med AIDS-inficeret blod og fransk-brødskniv (§ 288, stk. 1, nr. 1)) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse.

Dømte har tidligere en betinget dom og en fængselsstraf for tyveri og hæleri.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år.

***B69:**

For forsøg på manddrab (forsøgte at dræbe sine forældre og sin lillebror idet han, mens de sov, indfandt sig i deres soveværelser medbringende en mukkert og en kniv og tildelte dem slag med mukkerten for at de skulle miste bevidstheden, så han kunne skære halsen over på dem (§ 237, jf. § 21 og våbenlovens § 4)). Dømt til anbringelse på den til amts-hospitalet i Nyk. Sj. knyttede sikringsanstalt.

Dømte har en tidligere behandlingsdom for trusler, tyveri og brugstyveri.

Sagen prøves efter 1 år og 11 mdr., efter 3 år, efter 4 år og 1 md. og efter 6 år og 3 mdr.

Efter 7 år og 5 mdr. domsændring til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 8 år og 5 mdr. prøves sagen igen.

Efter 9 år og 10 mdr. domsændring til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 16 år og 5 mdr.

***B70:**

For forsøg på manddrab ved at forsøge at kvæle medpatient på Nordvang og for vold mod tjenestemand ved at overfalde og gribe sygeplejerske om halsen (§ 237, jf. § 21 og § 119, stk. 1) dømt til anbringelse på Sikringsanstalten på Amtshospitalet i Nyk. Sj.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 9 mdr.

***B71:**

For røveri mod pengeinstitut (§ 288, stk. 1, nr. 1) dømt til fortsat anbringelse i hospital for sindslidende.

Dømte har tidligere anbringelsesdomme for tyveri, brugstyveri, og røveri.

Efter 1 år og 4 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende.

Efter 6 år og 11 mdr. tiltalefrafald for røveri.

Efter 15 år og 1 md. prøves sagen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 15 år og 3 mdr.

***B72:**

For 4 tilfælde af brandstiftelse inkl. forsøg (§ 181, stk. 1, jf. tildels § 21) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse. Længstetid for anbringelsen fastsættes til ét år.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 4 mdr.

***B73:**

For anden kønslig omgang med mindreårige, for blufærdighedskrænkelser over for småpiger og for tyveri (§ 224, jf. § 222, stk. 2, § 232 tildels jf. § 21, og § 276: 16 forhold af blufærdighedskrænkelser over for småpiger ml. 4-10 år ved at tilbyde eller ved at vise dem pornografiske billeder, ved at tilbyde dem at vise eller ved at vise dem sit kønslem. Desuden befølte dem i skridtet (med og uden tøj). Endvidere indført en finger i 5 pigers kønsdele (4-8 år) og slikket en 6-årig piges kønsdel). Dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse. Længstetiden for indlæggelse fastsættes til 1 år.

Dømte har tidligere fået en behandlingsdom for blufærdighedskrænkelser.

Efter 4 år og 9 mdr. tiltalefrafald for forsøg på voldtægt og ulovlig tvang.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 11 mdr.

***B74:**

For brandstiftelse ved at sætte ild på dyne i værelse i institution (§ 181, stk. 1) dømt til anbringelse i institution for åndssvage.

Efter 11 år og 1 md. tiltalefrafald for forsætlig brandstiftelse (se dog også nedenstående).

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 19 år og 7 mdr.

Af de særligt indhentede oplysninger fremgår følgende:

Den dømte er svært udviklingshæmmet og har været anbragt siden 1955 (dvs. siden han var 4 år). Han beskrives som en enspænder og er meget svingede i sit humør: dels opførende og højtråbende, dels trist, dels underholdende og omgængelig. Første brandstiftelse fandt sted i 1979. Han har herefter begået ny tilsvarende kriminalitet i stort omfang. Han har fået tiltalefrafald for 8 tilfælde af brandstiftelse og et tilfælde af vold af særlig farlig

karakter. Især i 1982-83 har der været flere ildspåsættelser, hvilket betød, at han blev på den sikrede afdeling. I 1989 blev han forsøgt flyttet til åben afdeling, men under en udgang satte han ild på sofa. Herefter blev han flyttet tilbage til den sikrede afdeling, hvor han har boet indtil januar 1999. I de seneste par år har han ikke udvist nogen trang til at anstifte brand, og hans tilstand betegnes som god og stabil. I januar 1999 flyttet til et pensionat for udviklingshæmmede. Han får ingen medicin og har intet misbrug.

Foranstaltningen blev i september 1998 ændret til tilsyn af amtskommunen vedrørende personer med vidtgående psykiske handicap, således at han efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelser om ophold og arbejde, og således at der af tilsynsmyndigheden kan træffes bestemmelse om anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap. Ændringen skete med henblik på senere fuldstændig ophævelse af foranstaltningen, vedrørende hvilken anklagemyndigheden påregner at iværksætte høringsrunde i april 1999.

***B75:**

For forsøg på manddrab (§ 237, jf. § 21: forsøgte at dræbe sin kone ved med en køkkenkniv at tilføje hende flere livsfarlige stik- eller snitsår i halsen og på kroppen, hvorved en halspulsåre blev skåret over) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 3 år og 11 mdr. prøves sagen.

Efter 5 år og 10 mdr. domsændring til behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet været 30 år og 1 md.

Af de særligt indhentede oplysninger fremgår følgende:

Den dømte har siden dommen været under psykiatrisk behandling for en vedvarende sindssygelig tilstand udviklet efter et alvorligt hovedtraume (hjernelæsion), som han pådrog sig i 1966 (2 år før dommen). Han beskrives som åndeligt reduceret med dårlig hukommelse, mangelfuld selverkendelse og er stemningsmæssigt svingende. Har i de sidste år kunnet behandles i dagafdeling eller dagcenter. Ved reduktion af medicin bliver hans tilstand forværret (affektlabilitet og mere udtalte vrangforestillinger). I juli 1997 blev han nedtrappet med medicin efter eget ønske. Herefter blev hans tilstand langsomt forværret, og han måtte genindlægges i januar 1998 og var da tiltagende psykotisk. Overfaldt blandt andet en medpatient under indlæggelse. Kunne igen udskrives til dagpatient-status efter medicinering. Det skønnes, at den dømte ikke kan undvære psykofarmakologisk behandling. Han har overhovedet ingen sygdomsindsigt og vil meget gerne ophøre med at tage medicin. Hvis foranstaltningen ophæves, vil han utvivlsomt ophøre med at tage medicin. Han vil herefter blive åbent psykotisk og vil kunne begå ny og ligearartet kriminalitet.

***B76:**

For vold og forsøg på røveri mod sin morfar (§ 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, § 244, stk. 3 og stk. 4) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Dømte er tidligere blevet idømt behandling for vold med døden til følge, tyveri og svigagtig opnåelse af kredit.

Efter 10 mdr. domsændring til behandling i hospital for sindslidende eller under dettes tilsyn samt tilsyn af Kriminalforsorgen under eventuel udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse, hvis dette findes påkrævet.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 24 år og 3 mdr.

Af de særligt indhentede oplysninger fremgår følgende:

Den dømte lider af paranoid skizofreni. Har i en årrække været indlagt adskillige gange. Siden november 1982 har han været konstant indlagt. I denne periode har den dømte til stadighed været i potent antipsykotisk behandling og til stadighed været svært psykotisk. Der har under indlæggelsen været en række voldelige og farlige udfald på plejepersonale og medpatienter. Det har således ikke været muligt at anbefale dommen ophævet, idet der til stadighed har været betydelig risiko for personfarlig kriminalitet, som han også er dømt for.

I den sidste tid har den dømte boet på psykiatrisk boinstitution, og forløbet har været uden problemer. Han får stadig medicin. Såfremt forløbet fortsætter uændret positivt, kan man overveje at anbefale, at foranstaltningen ophæves. Det skønnes, at den dømte også uden dom vil være indstillet på at fortsætte den psykiatriske behandling. Det skønnes også, at han til stadighed vil frembyde psykotiske symptomer, så ved eventuelle farlige udfald vil han akut kunne indlægges efter Psykiatriloven.

***B77:**

For forsøg på manddrab (§ 237, jf. § 21, og overtrædelse af færdselsloven: ved forsætligt i spirituspåvirket tilstand i personbil at have påkørt to kammerater og efter påkørslen have fortsat uden at yde de tilskadekomne hjælp) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Dømte har en tidligere fængselsstraf for vold.

Efter 4 år og 1 md. tiltalefrafald for trusler på livet, efter 7 år og 2 mdr. tiltalefrafald for vold mod tjenestemand, og efter 11 år og 5 mdr. tiltalefrafald for brugstyveri, vold mod tjenestemand og overtrædelse af færdselsloven.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 3 mdr.

***B78:**

For voldtægt mod medpatient (§ 216, stk. 1) dømt til anbringelse i en lukket afdeling i institution for åndssvage. Sagen ankes, men stadfæstes 3 mdr. senere.

Dømte har tidligere fået anbringelsesdom for forsøg på voldtægt.

Efter 1 år tiltalefrafald for tyveri.

Efter 5 år og 8 mdr. domsændring til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykisk handicap.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 4 mdr.

***B79:**

For manddrab ved med en dolk at have tilføjet dræbte et stik i øverste del af underlivet med store læsioner af indre organer til følge, hvilket medførte, at dræbte afgik ved døden (§ 237) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 7 år og 8 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og afdelingen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 7 mdr.

***B80:**

For tre tilfælde af manddrab ved med et koben at have dræbt sin hustru og sine to døtre og for forsøg på manddrab på tredje datter (§ 237 og § 237, jf. § 21) dømt til anbringelse på Sikringsanstalten ved Statshospitalet i Nyk. Sj.

Efter 2 år prøves sagen. (Først domsændring, men anklagemyndigheden anker afgørelsen og får medhold i, at den dømte stadig skal opholde sig på Sikringsanstalten).

Efter 3 år og 3 mdr. domsændring til ophold på psykiatrisk hospital.

Efter 7 år og 10 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling på hospital eller under tilsyn heraf.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 25 år og 3 mdr.

***B81:**

For forsøg på manddrab ved at affyre et oversavet jagtgevær mod overlæge, for trusler på livet, for ulovlig våbenbesiddelse og for ulovlig besiddelse af 1 kg pot (§ 237, jf. § 21, § 266, våbenloven og lov om euforiserende stoffer) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 6 år domsændring til ambulans behandling på psykiatrisk sygehus eller afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffe bestemmelse om indlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år og 7 mdr.

***B82:**

For 8-9 tilfælde af samleje med mindreårig, for flere tilfælde af anden kønslig omgang end samleje med halvsøster (også mindreårig), for flere tilfælde af tyveri, for falsk anmeldelse og for at have affyret ti skud mod ejendom (sidstnævnte § 252 mv.) dømt til inddragelse under forsorgen for psykisk handicappede under tilsyn af amtskommunens social- og sundhedsforvaltning, således at han efterkommer forsorgsmyndighedens bestemmelser om ophold og arbejde samt bestemmelse om lægelig antihormonel behandling og således, at der af forsorgsmyndigheden kan træffes bestemmelse om anbringelse i institution for åndssvage.

Dømte har en tidligere behandlingsdom for anden kønslig omgang end samleje med mindreårig, tyveri og brandstiftelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 2 mdr.

***B83:**

For vold: ved at have tildelt forurettede spark og slag i hovedet og på kroppen, hvorved 3 tænder blev slået løse og efterfølgende måtte fjernes og for forsøg på manddrab: ved at have tildelt forurettede en overfladisk stiklæsion i venstre side af brystet med en brødkniv, hvorefter tiltalte med brødkniven forsøgte at skære eller stikke i forurettedes hals, hvilket mislykkedes (§ 237, jf. § 21 mv.) dømt til anbringelse i lukket sikringsafsnit i institution for åndssvage.

Efter 2 år og 4 mdr. domsændring til anbringelse i institution for åndssvage.

Efter 5 år og 11 mdr. domsændring til tilsyn af amtskommunens social- og sundhedsforvaltning vedr. personer med vidtgående psykisk handicap, således at domfældte skal efterkomme tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde og således, at der af tilsynsmyndigheden kan træffes bestemmelse om anbringelse i institution for personer med vidtgående handicap.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 3 mdr.

***B84:**

For skuddrab på 17-årig skolekammerat (§ 237) dømt til anbringelse i Sikringsanstalt.

Efter 2 år og 8 mdr. prøves sagen.

Efter 3 år og 5 mdr. domsændring til anbringelse på almindeligt hospital for sindslidende.

Efter 26 år og 8 mdr. domsændring til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om (gen)indlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 34½ år.

Af de særligt indhentede oplysninger fremgår følgende:

Den dømtes diagnose er paranoid skizofreni. Han har i perioder haft hørelshallucinationer og har været depressiv og aggressiv. Han beskrives endvidere autistisk (aflukket). Han har fået antipsykotisk virkende medicin, og denne har haft en positiv effekt. Han har siden dommen udviklet sig positivt, hvilket også har betydet, at foranstaltningen er blevet lempet flere gange. Han har i de sidste par år fået sygdomserkendelse og er motiveret for at indtage medicin.

Foranstaltningen er blevet ophævet i oktober 1998 (en måned efter undersøgelsens gennemførelse).

***B85:**

For forsøg på voldtægt og for at have tildelt offeret flere knytnæveslag i ansigtet (§ 216, jf. § 21 mv.) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om (gen)indlæggelse.

Efter 2 år og 11 mdr. tiltalefrafald for forsætlig brandstiftelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12½ år.

***B86:**

For røveri ved under trussel med kniv at have tiltvunget sig 800 kr. af bekendt og for vold ved herefter adskillige gange at have stukket vedkommende med kniven (§ 288, stk. 1, nr. 1, og § 245, stk. 2) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 2 år og 3 mdr. prøves sagen.

Efter 4 år og 10 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling på hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om (gen)indlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 11 mdr.

***B87:**

For brandstiftelse ved at tænde ild til sit sengetøj med nogen materiel skade til følge (§ 181, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf.

Efter 4 år tiltalefrafald for forsætlig brandstiftelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 10 mdr.

***B88:**

For brandstiftelse ved at tænde ild i sin lejelejlighed med nogen materiel skade til følge (§ 181, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om (gen)indlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 5 mdr.

***B89:**

For brandstiftelse ved at tænde ild i faders ejendom med betydelig materiel skade til følge (§ 181, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse eller genindlæggelse.

Dømte har to tidligere fængselsdomme for hhv. vold og røveri og vold og forsætlig brandstiftelse samt en tidligere behandlingsdom for forsætlig brandstiftelse.

Efter 7 år og 4 mdr. domsændring til ambulat psykiatrisk behandling, således at der af overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse i psykiatrisk sygehus eller afdeling.

Efter 9 år og 1 md. tiltalefrafald for forsætlig brandstiftelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 8 mdr.

***B90:**

For manddrab ved med kniv at have dræbt en tilfældig forbipasserende cyklist med ca. 14 stik i bryst og ryg (§ 237) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Sagen prøves efter 3½ år, efter 5 år og 10 mdr. og efter 7 år og 9 mdr.

Efter 15 år og 1 md. domsændring til psykiatrisk behandling på hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om (gen)indlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 18½ år.

***B91:**

For anden kønslig omgang end samleje med 5-årig dreng (§ 224, jf. § 222, stk. 2) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og hospitalet under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 9 mdr.

***B92:**

For røveri mod pengeinstitut (§ 288, stk. 1, nr. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om (gen)indlæggelse.

Efter 1 år og 11 mdr. og efter 2 år og 4 mdr. tiltalefrafald for tyverier.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 7 mdr.

***B93:**

For brandstiftelse ved at have antændt gardiner i det handicaphjem, han boede i, med døden til følge for to beboere og en vagthavende (§ 180) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 1 år og 2 mdr. tiltalefrafald for forsætlig brandstiftelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 15 år.

***B94:**

For forsøg på manddrab ved at have skudt mod tjenestegørende politiassistent med alvorlig personskade til følge (§ 237, jf. § 21) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende. Konfiskation af dobbeltløbet jagtgevær. Dommen ankes, men stadfæstes 2 mdr. senere.

Efter 3 år og 2 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf.

Efter 8 år og 5 mdr. prøves sagen, og efter 11 år og 7 mdr. prøves sagen igen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 18 år.

***B95:**

For i tre måneder at have misbrugt en 14-årig dreng, for anden kønslig omgang end samleje ved at føre finger op i skeden på 10-årig pige, og for under trussel om vold formået 2 mindreårige drenge at gå ind i toiletbygning, hvor de blev befølt i skridtet og taget kværlertag på (§ 224, jf. § 222, stk. 2, § 225, jf. tildels § 222, stk. 1, § 232, 1. led, § 244, stk. 4, og § 260, nr. 1) dømt til behandling i institution for åndssvage med tilsyn af åndssvageforsorgen under udskrivning, således at han overholder forsorgsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde, og således at der af vedkommende forsorgsmyndighed kan træffes bestemmelse om (gen)indlæggelse.

Dømte er tidligere dømt til inddragelse under åndssvageforsorgen for brandstiftelse.

Efter 2 år og 8 mdr. tiltalefrafald for anden kønslig omgang end samleje med mindreårig og vold mod nogen i offentlig tjeneste.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13½ år.

***B96:**

For brandstiftelse ved at have sat ild i lejlighed, hvor faderen lå og sov, hvorved faderen døde (§ 180) dømt til anbringelse i institution under åndssvageforsorgen.

Efter 14 år og 4 mdr. domsændring til tilsyn af Århus Amt, Kontoret for Psykisk Handicappede, således at han efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde, og således at tilsynsmyndigheden bemyndiges til at træffe bestemmelse om genindlæggelse på egnet institution.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 16 år og 11 mdr.

***B97:**

For forsøg på voldtægt af medpatient (§ 216, stk. 1, jf. § 21) dømt til anbringelse i institution for åndssvage.

Efter 5 år og 5 mdr. tiltalefrafald for at have sig tiltvunget sig anden kønslig omgang end samleje.

Efter 8 år og 10 mdr. domsændring til tilsyn af amtskommunens social- og sundhedsforvaltning vedr. personer med vidtgående psykiske handicap og således, at han efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 8 mdr.

***B98:**

For forsøg på voldtægt (§ 216, jf. § 21) dømt til anbringelse i institution for åndssvage.

Dømte er tidligere dømt til inddragelse under åndssvageforsorgen for brandstiftelse.

Efter 1 år og 9 mdr. tiltalefrafald for tyveri.

Efter 2 år og 8 mdr. domsændring til inddragelse under åndssvageforsorgen (antagelig tilsyn).

Efter 13 år og 8 mdr. tiltalefrafald for tyveri.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 14 år og 8 mdr.

***B99:**

For to tilfælde af forsøg på voldtægt mod tilfældige kvinder (§ 216, stk. 1, jf. § 21) dømt til anbringelse i institution for åndssvage.

Efter 6 år og 5 mdr. domsændring til tilsyn af amtskommunens socialforvaltning, således at han efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde, og således at der af tilsynsmyndigheden kan træffes bestemmelse om anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap.

Efter 9 år og 5 mdr. domsændring til tilsyn af amtskommunen med pligt til at efterkomme tilsynsmyndighedens bestemmelser om ophold og arbejde.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 5 mdr.

***B100:**

For røveri ved at have grebet kvindelig postarbejder om skulderen og under trussel om at ville kvæle hende forsøgt at aftvinge hende penge (§ 288, stk. 1, nr. 1) dømt til behandling i institution (efter bistandslovens § 112, stk. 1) med tilsyn af de sociale myndigheder under udskrivning, således at der efter tilsynsmyndighedens afgørelse kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Dømte har en tidligere anbringelsesdom.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år.

***B101:**

For to tilfælde af forsøg på voldtægt og for forsøg på manddrab, idet han i det andet tilfælde forsøgte at kvæle offeret (§ 216, jf. § 21, og § 237, jf. § 21) dømt til anbringelse på lukket afdeling under åndssvageforsorgen, således at han efter overlægens beslutning og på de betingelser, overlægen stiller, kan få tilladelse til at opholde sig i åben afdeling, samt få meddelt friheder i overensstemmelse med Justitsministeriets cirkulære nr. 227 af 15. november 1977.

Dømte er tidligere dømt for 7 tilfælde af brandstiftelse og har en tidligere anbringelsesdom for vold, blufærdighedskrænkelser og trusler.

Efter 7 år og 8 mdr. prøves sagen.

Efter 13 år og 10 mdr. domsændring til tilsyn af amtskommunen vedr. personer med fysisk og psykisk handicap, således at han efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde, og således at der af tilsynsmyndigheden kan træffes bestemmelse om anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 15 år og 4 mdr.

***B102:**

For 5 tilfælde af vold og overfald (§ 244, stk. 4.) dømt til behandling i hospital for sindslidende og under udskrivning under tilsyn af Kriminalforsorgen, således at denne i samråd med den behandlende læge kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 14 år og 1 md.

***B103:**

For vold (§ 244, stk. 4) dømt til behandling i hospital for sindslidende eller tilsyn heraf.

Efter 11 år og 5 mdr. tiltalefrafald for kvalificeret vold.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 14 år og 11 mdr.

***B104:**

For at have skubbet en 8-årig pige ud af vindue 5 m over niveau (§ 244, stk. 4) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 19 år og 10 mdr.

***B105:**

For to tilfælde af vold/overfald (§ 244, stk. 4) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Sagen er blevet prøvet tre gange: efter 1 år og 11 mdr., efter 3 år og 3 mdr. og efter 6 år og 2 mdr.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år og 11 mdr.

***B106:**

For 4 tilfælde af vold (§ 244, stk. 4) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Dømte har en tidligere behandlingsdom for vold.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 11 mdr.

***B107:**

For 5 tilfælde af vold og for at være i besiddelse af våben (§ 244, stk. 4, og våbenloven) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 8 mdr. tiltalefrafald for røveri i pengeinstitut og efter 5 år tiltalefrafald for kvalificeret vold.

Efter 6 år og 2 mdr. prøves sagen.

Efter 7 år og 11 mdr. tiltalefrafald for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 3 mdr.

***B108:**

For vold mod sagesløs (§ 244, stk. 3 og stk. 4) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse.

Efter 7 år og 3 mdr. tiltalefrafald for blufærdighedskrænkelser og anden sædelighedsforbrydelse (anden kønslig omgang end samleje med mindreårig).

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år.

***B109:**

For overfald (§ 244, stk. 4) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 16 år og 4 mdr.

***B110:**

For 5 tilfælde af vold/overfald (§ 244, stk. 4, jf. tildels, stk. 2, jf. § 21) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Dømte har en tidligere hæftestraf for vold mod tjenestemand, tyveri og brugstyveri.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 17 år og 2 mdr.

***B111:**

For vold ved at have tilføjet en svært legemligt og mentalt handicappet medpatient skade ved at føre sin hånd og underarm op i hans endetarm, hvorved han rev tyktarmen over og med ud (§ 244, stk. 4, jf. stk. 2 og 3) dømt til anbringelse i institution for åndssvage.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 21 år og 1 md.

Af de særligt indhentede oplysninger fremgår følgende:

Den dømte har været anbragt siden 1968 (dvs. siden han var 13 år). Han er udviklingshæmmet og er derfor følelsesmæssigt og seksuelt underudviklet. Han har længe følelsesmæssigt været optaget af førskolebørn og blev i en periode før 1989 behandlet med androcur (seksuelt dæmpende præparat), men har efterhånden udviklet sig, så han ikke i samme omfang fokuserer på helt små børn. Han har ikke fået anden medicin. Siden 1995 har han boet på åben afdeling og her fungerer han rimeligt, selv om han somme tider har været aggressivt verbalt truende. Han fremstår som en balanceret udviklingshæmmet.

Kofoedsminde (hvor den dømte er anbragt) har i marts 1999 anmodet om, at den idømte foranstaltning må ændres til dom med tilsyn af de sociale myndigheder, således at domfældte skal følge de krav om bopæl og arbejde, der stilles af tilsynsmyndigheden. Rigs-

advokaten har imidlertid i marts 1999 anmodet politimesteren i Næstved om at indbringe sagen for retten med påstand om ophævelse af foranstaltningen, da rigsadvokaten ikke finder, at der er proportionalitet mellem den begåede kriminalitet og den tidsmæssige udstrækning af foranstaltningen.

***B112:**

For i to tilfælde af at have skudt med luftgevær mod mennesker (§ 252 og § 244, stk. 4, jf. stk. 2) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen og sygehuset eller afdelingen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse eller genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 14 år.

***B113:**

For vold mod sin moder, hvorved hun pådrog sig alvorlige kvæstelser, tab af syn på det ene øje, kæbebrud og kindbensbrud (§ 244, stk. 4, jf. stk. 3) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 4 år og 5 mdr. domsændring til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn og mulighed for genindlæggelse.

Efter 8 år og 4 mdr. prøves sagen, og efter 9 år og 8 mdr. prøves sagen igen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 11 mdr.

***B114:**

For at have stukket 13-årig ubekendt dreng i halsen med savtakked neglefil (§ 244, stk. 2 og 4) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Dømte har en tidligere behandlingsdom for trusler på livet, grov uagtsomhed og brugstyveri.

Efter 5 år og 2 mdr. prøves sagen.

Efter 15 år og 4 mdr. tiltalefrafald for forsætlig brandstiftelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 17 år og 10 mdr.

***B115:**

For tre tilfælde af vold (§ 119, stk. 1, og § 244, stk. 3) dømt til psykiatrisk behandling på et hospital for sindslidende med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Dømte har en tidligere betinget dom for dokumentfalsk.

Efter 4 år tiltalefrafald for dokumentfalsk og efter 9 år og 4 mdr. tiltalefrafald for dokumentfalsk.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 1 1/2 år.

***B116:**

For 6 tilfælde af røveri, vold mod politiet og overtrædelse af færdselsloven (§ 288, stk. 1., nr. 1, og § 119, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende og under udskrivning tilsyn af dette og Kriminalforsorgen, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 3 år og 1 md. tiltalefrafald for vold mod nogen i offentlig tjeneste, tyveri, røveri mod pengeinstitut, overtrædelse af lov om euforiserende stoffer og brugstyverier af lastbiler og personbil.

Efter 4 år og 3 mdr. tiltalefrafald for røveri, falsk anklage, dokumentfalsk, overtrædelse af våbenloven, brugstyveri af personbil, hærværk og kørsel uden førerret.

Efter 5 år og 5 mdr. tiltalefrafald for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år.

***B117:**

For overfald og bedrageri (§ 119, stk. 1, § 121, § 265, § 279, § 266 og § 137) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet under udskrivning, og således at overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.

Dømte har en tidligere behandlingsdom for overtrædelse af advarsel.

Efter 3 år og 9 mdr. tiltalefrafald for overtrædelse af advarsel og efter 7 1/2 år tiltalefrafald for bedrageri.

Efter 10 år og 2 mdr. domsændring til ambulant psykiatrisk behandling, således at der af overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse på psykiatrisk sygehus eller afdeling.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 9 mdr.

***B118:**

For tyveri, for trusler med kniv mod forældre og for overfald på politiassistent (§ 276, § 266 og § 119, stk. 1) dømt til behandling i hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Dømte har tidligere to betingede domme for tyveri.

Efter 4 år og 8 mdr. tiltalefrafald for vold, efter 10 år og 1 md. tiltalefrafald for hærværk og efter 13 år og 3 mdr. tiltalefrafald for vold og tyveri.

Efter 13 år og 1 md. domsændring, idet foranstaltningen opretholdes, men bestemmelsen om tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning og om Kriminalforsorgens medbestemmelsesret ved afgørelsen om spm. om evt. genindlæggelse udgår.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år og 10 mdr.

***B119:**

For trusler på livet og overtrædelse af våbenloven (§ 260, § 266 og våbenloven) dømt til psykiatrisk behandling på et hospital for sindslidende eller under tilsyn af dette.

Efter 5 år prøves sagen og efter 10½ år prøves sagen igen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år og 1 md.

***B120:**

For 9 forhold: 2 forhold af vold mod medpatienter, 4 forhold af overfald på personale, 2 forhold af hærværk og ét forhold af voldtægt mod lærer på anstalt (§ 119, stk. 1, § 216, stk. 1, § 244, stk. 4 tildels jf. stk. 3 og § 291, stk. 1) dømt til anbringelse i en institution for åndssvage.

Efter 7 år tiltalefrafald for vold og efter 7 år og 4 mdr. tiltalefrafald for vold mod tjenestemand og hærværk.

Efter 13 år og 7 mdr. domsændring til tilsyn af amtskommunen med mulighed for psykiatrisk behandling og med mulighed for genanbringelse i institution efter amtskommunen og den psykiatriske læges bestemmelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 15 år og 5 mdr.

***B121:**

For at have stukket tjenestegørende politibetjent i halsen med kniv (§ 119, stk. 1, jf. § 245, stk. 2) dømt til behandling i hospital for sindslidende eller psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i forbindelse med den behandlende overlæge kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år og 2 mdr.

***B122:**

For vold (§ 244, stk. 4) dømt til ambulant psykiatrisk behandling på psykiatrisk sygehus eller afdeling, således at der af vedkommende læge kan træffes bestemmelse om indlæggelse.

Efter 3 år og 7 mdr. tiltalefrafald for vold og blufærdighedskrænkelser.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 10 år og 10 mdr.

***B123:**

For overfald (§ 244, stk. 4, jf. stk. 3) dømt til ambulant psykiatrisk behandling, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 13 år.

***B124:**

For forsøg på voldtægt (§ 216, stk. 1, jf. § 21) dømt til ambulat psykiatrisk behandling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 12 år og 10 mdr.

***B125:**

For forsøg på voldtægt (§ 224, jf. § 216, stk. 1, jf. §21) dømt til ambulat psykiatrisk behandling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om indlæggelse.

Efter 4 år og 10 mdr. prøves sagen, og efter 8 år og 9 mdr. prøves sagen igen.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 11 år og 3 mdr.

6.2 Model 2

I forhold til model 1 er der i denne model 5 ophævede domme og 22 igangværende domme, som flytter sig fra kategorien ”personfarlig kriminalitet” til kategorien ”ikke-personfarlig kriminalitet”. Dette drejer sig om B3, B13, B15, B18, B21, *B32, *B33, *B35, *B36, *B38, *B40, *B42, *B48, *B49, *B51, *B52, *B61, *B64, *B68, *B71, *B72, *B74, *B87, *B88, *B89, *B92 og *B100.

6.3 Langvarige foranstaltningsdomme der ikke er omfattet af model 1 og 2 Personer der er dømt til tilsyn/ambulant behandling

Der eksisterer kun én dom i denne kategori:

For forsætlig brandstiftelse (§ 181, stk. 1 og 2) dømt til tilsyn af Kriminalforsorgen således, at han efterkommer tilsynsmyndighedens bestemmelse om ophold og arbejde samt undergiver sig lægelig godkendt behandling mod misbrug af alkohol efter tilsynsmyndighedens bestemmelse. - Foranstaltningen har varet 10,3 år.

7. Domme med anbringelsestider, der overskrider strafmaksimum

Disse sager omtales i det følgende i det omfang, de ikke allerede er omtalt under punkt 6. De første 4 sager vedrører ophævede domme (D1-D4), de næste 13 vedrører igangværende, afsluttede anbringelser (D5-D17), og de sidste 9 vedrører igangværende, uafsluttede anbringelser (D18-D26).

D1:

For tyveri dømt til anbringelse i hospital for sindslidende. Opholdstid er 5½ år. Dommen, der er afgjort i landsretten, omfatter også en byretsdom, hvorom der ikke findes oplysninger. Sagen kan give mistanke om fejlregistrering, da dommen ikke ændres inden den ophæves, og da den i øvrigt omfatter ringe kriminalitet og hverken tiltalefrafald eller prøvelser.

D2:

For trusler på livet (§ 266) dømt til inddragelse ”under bistandslovens bestemmelse om pædagogisk, psykologisk og eventuel psykiatrisk bistand og således, at der pålægges tiltalte at følge de sociale myndigheders anvisninger om behandling, opholdssted, uddannelse ...”. I første omgang sættes længstetiden for institutionsanbringelse til 1 år. Denne forlænges senere 3 gange, de to første gange med 1 år og sidste gang med ½ år. Det tyder på en samlet opholdstid på 3½ år. Den samlede foranstaltningstid er på 4½ år.

D3 = B4**D4 = B15****D5:**

For vold af særlig farlig karakter (§ 245, stk. 1) ved at have taget kvælertag på 13-årig dreng dømt til anbringelse i hospital for sindslidende. Har to tidligere domme for hærværk.

Efter 2 år og 10 mdr. domsændring til behandling på psykiatrisk afdeling og under tilsyn af Kriminalforsorgen, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Efter 4 år og 7 mdr. domsændring til anbringelse i hospital for sindslidende som følge af ny kriminalitet (taget kvælertag på medpatient).

Efter 5 år og 10 mdr. domsændring til behandling på psykiatrisk afdeling og under tilsyn af sygehuset eller af Kriminalforsorgen, således at der af Kriminalforsorgen i samråd med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Sammenlagt anbringelsestid er 4 år og 4 mdr.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 6 år og 10 mdr.

D6:

For i to tilfælde at have udøvet vold på personer i opholdsstuen i Anstalten ved Herstedvester (§ 244) dømt til anbringelse på et psykiatrisk hospital. Dommen ankes, men stadfæstes 1 md. senere.

Er tidligere idømt fængselsstraf for vold, tyveri, røveri, brugstyveri og overtrædelse af våbenloven (fire domme).

Efter 1 år og 8 mdr. domsændring til psykiatrisk behandling med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i forbindelse med overlægen kan træffes bestemmelser om genindlæggelse.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 6 år og 7 mdr.

D7:

For brandstiftelse i ladebygning med skader for 6 mill. kr. til følge (§ 181, stk. 1) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Efter 6 år og 11 mdr. domsændring til behandling i hospital for sindslidende eller under tilsyn heraf.

Foranstaltningen har indtil opgørelsestidspunktet varet 9 år og 10 mdr.

D8=A9

D9=B35

D10=B37

D11=B42

D12=B43

D13=B59

D14=B64

D15=B97

D16=B99

D17=B120

D18:

For 12 forhold: 1 taskerøveri, 2 røverier i bagerier, hvor han truede med kniv, 2 røverier af tasker, 1 forsøg på tyveri, 3 forhold af falsk anklage, hærværk og vold mod tjenestemand i forbindelse med flugtforsøg (slået ud efter en fængselsbetjents hoved med et våben konstrueret af to 40 cm lange metalstivere til en arkitektlampe) (§ 288, stk.1, nr. 1, § 276, § 164, stk.1, § 291, stk.2, og § 119, stk.1) dømt til anbringelse i institution for åndssvage.

Er tidligere idømt fængselsstraf for tyveri.

Efter 2 år og 4 mdr. fås tiltalefrafald for tyveri, efter 3 år og 8 mdr. fås tiltalefrafald for tyveri, og efter 7 år og 1 md. fås tiltalefrafald for vold mod tjenestemand.

Foranstaltningen og anbringelsen har indtil opgørelsestidspunktet varet 7 år og 3 mdr.

D19:

For forsøg på voldtægt og fuldbyrdet anden kønslig omgang end samleje over for 13-årig pige, for ulovlig tvang og blufærdighedskrænkelser ved i en kældernedgang at tvinge offeret til at lade sig kysse og beføle, for tre forhold af tyveri, for to røveriforsøg, og for et røveri (§ 216, stk.1, jf. § 21, § 224, jf. § 216, stk.1, § 232, § 260, stk.1, § 285, stk.1, jf. 276 og § 288, stk.1, nr. 1, jf. tildels § 21) dømt til anbringelse i hospital for sindslidende.

Er tidligere idømt fængselsstraf for berigelseskriminalitet herunder røveri. Har tidligere været dømt til ambulat psykiatrisk behandling for røveri og tyveri.

Efter 1 år og 4 mdr. fås tiltalefrafald for røveri og grov vold, og efter 1 år og 11 mdr. fås tiltalefrafald for tyveri og røveri.

Foranstaltningen og anbringelsen har indtil opgørelsestidspunktet varet 7 år og 5 mdr.

D20:

For 8 forhold (tre tilfælde af vold ved at tildele kvinde slag på højre kind, voldtægt, slået og sparket kvinde i ansigtet og derefter slæbt hende ud på fortorvet, tyveri og blufærdighedskrænkelse i form af beføling uden på tøjet) (§ 216, stk.1, § 245, stk. 2, mv.) dømt til anbringelse på hospital for sindslidende.

Efter 3 år og 3 mdr. prøves sagen.

Foranstaltningen og anbringelsen har indtil opgørelsestidspunktet varet 9 år og 7 mdr.

D21:

For at have samleje med sin søster, for tyveri og for at trænge ind i hus, tage tøjet af og indfinde sig i et værelse hos en 5-årig sovende pige i den hensigt at beføle pigen på lårene og onanere, hvilket blev forhindret af pigens far (§ 210, stk. 2, § 276, § 264, stk.1, nr. 1, og § 232, jf. § 21) dømt til anbringelse i institution for personer med vidtgående handicap.

Er tidligere dømt til inddragelse under åndssvageforsorgen for § 232.

Foranstaltningen og anbringelsen har indtil opgørelsestidspunktet varet 5 år og 1 md.

D22:

For på det psykiatriske plejehjem at have udøvet legemsangreb af farlig karakter mod medpatient, idet domfældte tre gange stak mod forurettedes bryst med en lommekniv med 6 cm langt blad, hvoraf et stik ramte (§ 245, stk.1, tildels jf. § 21), dømt til psykiatrisk behandling på et hospital for sindslidende med tilsyn af hospitalet og Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i forbindelse med overlægen kan træffes bestemmelse om genindlæggelse.

Er tidligere idømt fængselsstraf for tyveri, røveri, brugstyveri mv. Er tidligere dømt til psykiatrisk behandling for vold mod tjenestemand.

Efter 3 måneder fås tiltalefrafald for vold og trusler.

Efter 10 mdr. bestemte Justitsministeriet i m.a. lov nr. 331 af 24.5.1989 § 40 ved et farlighedsdekret, at domfældte skulle anbringes på Sikringsanstalten. Kort efter blev dekretet godkendt som lovligt, og efterfølgende er ministeriets nægtelse af at ophæve dekretet fire gange blevet godkendt som lovlig.

Sagen prøves efter 6 år og 2 mdr.

Anbringelsen har indtil opgørelsestidspunktet varet 6 år og 2 mdr. og foranstaltningen 7 år.

D23=B56

D24=B74

D25=B105

D26=B111